

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 23, divendres 29 de maig de 2026

Presidència de l'I. Sr. Joaquim Paladella Curto

Sessió 23 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a ****. Presideix Joaquim Paladella Curto, acompanyat del vicepresident, Josep Vidal Bringué, i de la secretària, Irene Negre i Estorach. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Neus Comes Pon](#), [Manel Ezquerria Tomàs](#), [Rosa Maria Ibarra Ollé](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [Ignasi Prat i Sarri](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#) i [Montse Bergés i Saura](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [Jaume Veray Cama](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC). Text presentat: BOPC 496,3.

El president

Bon migdia a tothom. Si va bé i estem tots ja asseguts, podríem començar.

Primer que res, donar la benvinguda al conseller, a la secretària, al secretari general, a l'equip que l'acompanyi avui i, com sabeu, avui és lo..., bé, encara està arribant encara veig que algun diputat que arriba. Hi ha un sol punt de l'ordre del dia, que és el projecte de pressupostos i l'explicació que pugui fer el conseller. Primer que res, he de preguntar, com és lògic, si hi ha alguna substitució.

Manel Ezquerria Tomàs

Si, president. Bon dia. La diputada Conchi Jiménez substitueix la diputada Rosa Maria Ibarra.

El president

Sí.

Irene Negre i Estorach

Sí, no és una substitució en si –moltes gràcies, president, bon dia– sinó que l'Isaac s'incorporarà a la comissió per escoltar, ja que la Jeanine té el vot delegat i, per tant, no és cap substitució en si.

El president

No n'hi ha cap més? D'acord.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00026/15

Bé, és així. Comencem, iniciem la intervenció del conseller, si us plau, i anem el més de pressa possible. En este sentit, té una hora, conseller... (*Òscar Ordeig i Molist intervé sense fer ús del micròfon.*) No, per començar, no; per acabar, té una hora, d'acord, conseller?

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé. Bon dia. En primer lloc, una salutació, president. Gràcies per la feina i els membres de la mesa, diputades i diputats, gràcies també i ben tornats. Ara comptava, dic, crec que és la novena vegada que comparec i, per tant, amb tot el que ha passat i amb totes les adversitats, doncs ens ha tocat veure'ns moltes vegades i fer moltes reflexions sobre temes estructurals i temes sobrevinguts i, per tant, gràcies una vegada més. I una salutació també als lletrats, als gestors i a totes les persones que ens estan seguint des del Canal Parlament, organitzacions agràries, agricultors, ramaders, pescadors, diferents persones que treballen en el món de l'alimentació, a l'àmbit forestal rural, una salutació per a tots ells.

M'acompanya, com saben, la secretària general, la Cristina Massot. També allà darrere seu, el director general de Serveis i el subdirector, d'acord?, que són també qui, com saben, qui ha tocat..., qui li ha tocat lluitar durant aquest temps sense pressupostos per intentar que tots els projectes poguessin tirar endavant amb tot el que això comporta, amb les modificacions de crèdits i amb l'excés de feina que comporta el fet de no tenir uns pressupostos aprovats i fer que la despesa del dia a dia es pugui continuar fent i que han treballat també, evidentment, la proposta de pressupost i dels últims mesos. Per tant, moltes gràcies per estar aquí.

Els hi faré, si els hi sembla, els hi faré una reflexió primer general i llavors entràrem a les partides de cada direcció general i les més destacades, que creiem que són les més importants a ressaltar. I evidentment que la seva disposició per aclarir qualsevol dubte o suggeriment que facin. Intentaré no repetir-me més del compte amb algunes reflexions que ja vàrem fer en la compareixença que vam fer de pressupostos que, com saben, es van retirar i, per tant, hi ha alguns elements que igual alguns que es repeteixen. I si no els dic, doncs, sàpiguen que, en principi, els dono per descomptat.

En primer lloc, com he dit, voldria reiterar, doncs, un agraïment especialment als grups d'Esquerra Republicana i als Comuns, que, com saben, venim aquí a comparèixer arran de l'acord que s'ha fet, l'acord dels grups parlamentaris, en el qual ha permès que Catalunya tingui pressupostos. I, per tant, jo crec que aquí el més important és donar un missatge, un horitzó que, en els moments actuals que viu el món que viu Europa, i que viu Catalunya i que viu el sector agroalimentari, i no cal

que ens hi entenguem molt, no es pot plantejar un horitzó d'aprofitar les oportunitats i lluitar contra les adversitats sense uns pressupostos al dia. Anàvem amb una plantilla pressupostària de fa tres anys enrere i amb tres anys, en el context actual, han passat moltíssimes coses i cal que, sobretot no només que puguem fer front als problemes i les oportunitats del 2026, sinó pensar molt bé on hem d'estar el 2030 o el 2029 i, per tant, els propers anys. I, com saben, el Departament d'Agricultura té unes partides d'infraestructures que les pensem avui i les executem en els propers anys i necessitem sobretot tenir aquests pressupostos i també aquesta llei de mesures, molt important per adaptar a les problemàtiques del moment.

Per tant, Catalunya necessita pressupostos. Comencem aquesta tramitació, esperem que puguin arribar a bon port. Quin és l'objectiu? Jo també ho dic i crec que l'hauríem de compartir amb tots vostès: Jo crec que nosaltres volem ser un referent a Europa, –a Catalunya, per descomptat– a Europa i al món en la producció d'aliments. La producció d'aliments, com? De manera amb qualitat, amb seguretat alimentària, amb suficiència alimentària, amb sostenibilitat alimentària, amb innovació alimentària, amb creació de riquesa al món rural i al conjunt de l'economia, primer sector de l'economia i, per tant, jo crec que això ho hem d'anar repetint, perquè jo, fins i tot quan estic a Catalunya i quan surto de Catalunya, fora de l'àmbit agroalimentari, la gent encara se sorprèn que nosaltres tinguem un PIB relacionat amb el sector agroalimentari, el primer sector de l'economia, i que sigui tan alt. Per tant, això no passa a altres comunitats autònomes d'Espanya. Això no passa a gaires països del món en el qual la producció d'aliments sigui tingui aquesta dimensió com la que té aquí.

O que fem aquesta reflexió més global del món primari, que està molt bé, però també tot el que suposa en exportacions, en gastronomia, en indústria alimentària i en sector primari. Per tant, jo crec que hem d'apuntar lluny i volem que Catalunya sigui un referent al món amb les polítiques alimentàries de futur en un moment especialment complex, com saben, per les adversitats climàtiques. Però perquè això passi cal un major suport de les administracions, començant per Brussel·les, passant pel Govern de l'Estat i passant també per la Generalitat de Catalunya o les diferents administracions públiques de Catalunya, com el conjunt de la societat, donar prioritat com una política estratègica i prioritària al conjunt de la societat. Això vol dir que els

seus pressupostos, que la seva regulació, que les seves normes posin a la producció d'aliments la seva prioritat. Això ho dic i ara que estem en el debat de la nova PAC, això s'ha de posar sobre la taula. Nosaltres ens ho creiem i volem que sigui així, no per anar en contra de ningú, sinó per anar, creiem, que la sobirania alimentària –i molts experts ho diuen– serà un element crític de la societat en el nou món que ens ha tocat viure, d'acord?

I llavors, dit això, presentem aquest pressupost en el qual el Departament d'Agricultura té un pressupost rècord de 1.000 milions d'euros, que no l'havia tingut mai. Rècord històric. N'hi podrien haver més? Segur. Tots els anys, des de la democràcia, n'hi havia molts menys i per tant, presentem 1.000 milions d'euros de pressupost del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, on ara desgranarem les diferents prioritats, per assegurar què? La viabilitat de les nostres explotacions. Si no fem canvi, si no invertim més, no garantirem la viabilitat. Garantir la competitivitat, que vol dir en un món cada dia més petit, en el qual un productor de l'altra punta del món pot competir amb nosaltres si no, nosaltres no ho fem bé. Per tant, necessitem garantir aquesta competitivitat. I això passa, evidentment, per modernitzar explotacions i tota la cadena de valor de la producció d'aliments.

Afegeixo que mà estesa a tots els grups, principalment amb els socis que han permès aparcar diferències per intentar trobar aquest punt intermedi que permeti anar endavant, però mà estesa a tots els grups. Saben que a vegades ens trobem una certa incomprensió amb la defensa del món rural, de forestal, del sector agrari i, per tant, jo aquí, demanar la complicitat de tota la gent que ens està escoltant, dels mitjans de comunicació, que no els he saludat. Una feina important de fer pedagogia, pedagogia, explicar, contrastar i donar un missatge d'esperança, de futur i en positiu. No pot ser que sortim sempre als mitjans de comunicació quan hi ha un problema. Es fan centenars, milers d'iniciatives innovadores, pioneres, noves, de progrés i li hem de posar el focus també, per veure que són l'exemple del que hem de fer i que això necessita acompanyament pressupostari i que necessita acompanyament regulador per tal de que vagi endavant. I, per tant, mà estesa a tots els grups.

Com saben, l'acord que es va anunciar amb els Comuns i Esquerra, hi havia temes en polítiques d'habitatge, en polítiques d'infraestructures, de serveis públics,

d'inversions de l'Estat a Catalunya, en temes del Consorci de la Zona Franca, de recaptació de l'IRPF per tenir més capacitat financera. Hi havia una part de pla de pobles, també de pobles petits de món rural. I, per tant, aquí, evidentment, fem nostres tots..., tot l'acord que ha permès tirar això endavant.

Pressupost general de la Generalitat, que ja l'havíem dit, 49.000 milions, una mica més de 49.000 milions d'euros. També rècord històric del pressupost de la Generalitat, amb un creixement del 22,8 per cent respecte al 2023. Aprofito. Parlem, molt ràpid, de què els pressupostos creixen com si fos una obvietat. Creixen perquè tenim un creixement del PIB molt més alt que la mitjana espanyola, molt més alt que la mitjana europea, dels països. I per tant, si estiguéssim com altres països d'Europa, no estaríem parlant d'un creixement del vint-i-dos per cent. Estaríem parlant, en alguns casos, igual d'un decreixement. Per tant, posar en valor que l'economia va i l'economia va. Tenim un sistema, un finançament

Fitxer 2

que augmenta i que voldríem que augmentés molt més, però que ens permet, doncs, mirar, fer més coses de les que..., i atendre més necessitats de les que teníem fins ara.

Per tant, com dic, pressupostos ambiciosos, de mirada llarga i, com diu el president sempre, una frase que jo crec que és molt bonica com a país, que és prosperitat compartida. Diu: «S'ha de generar riquesa? Sí. Cal generar riquesa. Per què? Perquè tothom visqui millor.» Redistribució social. I jo afegeixo també..., jo també afegeixo redistribució *territorial*, eh? Independentment d'on hagi nascut i dels diners de la teva família, i independentment del lloc on hagi viscut, doncs, que fem una redistribució perquè tothom tingui les mateixes oportunitats.

Jo crec que en això es basa, bàsicament, molt en aquest fil conductor, molt solidari i molt d'una societat avançada i alhora cohesionada, doncs, aquest acord amb ERC i els Comuns, amb molts reptes, eh? I, per tant, segur que sí referent als debats que no són agroalimentaris. I, per tant, una vegada més, aquest agraïment.

Al Departament d'Agricultura, com deia, 999 milions d'euros, un vint-i-u per cent d'augment, 174 milions d'euros d'augment respecte a l'anterior pressupost. D'acord? I aquí els hi diré una mica... I, llavors, perdoneu, novetats que hi ha en aquest pressupost, que no sé si vam emfatitzar molt bé l'altra vegada en això. U. Per primera vegada, s'incorpora el Fons Agrari. Primera llei del Parlament. Enhorabona – enhorabona. Perquè jo això sempre ho explico. Passen tantes coses. La primera llei d'aquesta legislatura va ser crear un fons agrari per la competitivitat del sector agrari ramader del nostre país, amb 45 milions. Vol dir que tenim, cada any, 45 milions més per anar a inversions per fer-lo més competitiu. Per tant, aquí s'incorporen conjuntament amb les organitzacions agràries. Per tant, quan algú digui: «No, si es poden fer les coses millor, això no sé què...» D'acord. Però, escolteu, si algú no hagués tingut aquesta idea, no haguéssim fet aquesta tramitació, doncs, avui no els tindríem. No passa això en cap altre lloc d'Europa. Ai, d'Europa, disculpeu; d'Espanya, de les comunitats autònomes, que hagin creat aquesta eina.

Aquí s'afegeixen també, per primera vegada, els fons de les nuclears que depenen d'empresa. A part, com saben, està a punt de sortir aquesta nova ajuda de 10 milions d'euros per a ajudes a maquinària i a granges de la zona del Penta 1, Penta 2. Fons Agrari ve de les nuclears, però és per a tot Catalunya –ho dic perquè a vegades hi ha algú que es confon–; fons de les nuclears, hi ha la part de Penta 1, Penta 2, que ja sortirà aquesta nova convocatòria de 10 milions d'euros, que aquí també, com saben, conjuntament amb les organitzacions agràries, també s'ha impulsat això.

I, llavors, un altre element molt important que no està aquí. No està ni a aquests pressupostos ni estava als de l'any passat, que són els fons de contingència. Nosaltres portem 88 milions d'euros amb les crisis sanitàries, 88 milions d'euros que no estaven en els pressupostos. Per tant, aquí també hem de suposar que hi ha un fons de contingència que nosaltres l'utilitzem molt sovint, l'últim any o els últims dos anys molt més, i que són 88 milions d'euros. Són molts? Són pocs? Home, són bastants. I, per tant, que no estaven en el pressupost, que no hi seran, però que també sàpiguen que aquí hi ha hagut aquí, també..., no s'entendrien els pressupostos actuals sense comentar això per fer front a les crisis sanitàries de la PPA, de la dermatosi i la influència aviar, d'acord? Només amb la PPA, que algun

periodista m'ho ha demanat, 72 milions d'euros, eh? Només amb la PPA, d'acord?, amb els tancaments, amb tota la feina que s'ha hagut de fer.

Quines...? Si haguéssim de definir quatre grans eixos: suport al sector agrari, 33 milions d'euros per protegir els agricultors i ramaders dels riscos econòmics per la sequera, els aiguats i les gelades. Per tant, les adversitats. Jo crec que aquí hem de donar un missatge de que ens hem de preparar per al món que ve d'adversitats cada vegada més extremes i cada vegada més freqüents. Però no només amb diners a fons perdut per les collites, sinó protegint les collites. I, llavors, ja en parlarem. I segur que vostès em diran que tenen propostes al respecte, d'acord?

70 milions d'euros, contracte global d'explotació. Ahir vàrem presentar com han anat les sol·licituds del contracte global d'explotació d'aquest any, d'acord? Una dada molt important, jo diria la més important de tot, és que nosaltres tanquem..., les incorporacions de joves les tanquem ara. Per tant, hi ha hagut un augment de..., la millor data d'incorporació de joves des del 2019. Per tant, la millor dada en set anys, d'incorporació de joves. Que era un tema que ens feia patir, perquè portàvem uns anys de degoteig cap a la baixa i, per tant, ara hem fet un repunt en 340 incorporacions de joves. També perquè hem augmentat les primes, també perquè la renda agrària dels últims anys ha millorat. Bé, pel que sigui. En tot cas, lo que deia de la importància de donar també a la gent jove..., donar un missatge positiu, d'esperança cap al sector, de que la producció d'aliments..., et pots guanyar la vida, et pot anar bé, té futur, però sobretot hem de fer bones polítiques, recursos, però també donar un missatge de que es pot tirar endavant.

La prioritat en la millora de la sanitat animal i vegetal, com vostès saben, i llavors m'hi referiré. La modernització de regadius. Si no hi ha aigua, no ens en sortirem i, per tant, el cinquanta per cent de la xarxa de regadiu en aquests moments no està modernitzada. Per tant, hi ha una feïnada a modernitzar. D'aquí a poques setmanes presentarem el pla general de regadius de Catalunya, que vol fer les inversions en regadius que s'han de fer els propers quinze anys, quant val això, i veure els diferents usos que tenim de l'aigua. Doncs hi ha l'aigua de modernització de regadius, però hi ha també la modernització de pous, com també hi ha la dessalació, com també hi ha la regeneració, que saben vostès que tenim diversos projectes. Però això requereix

mirar de llarg termini. Per tant, mirar de llarg termini i que, vingui qui vingui, doncs, es posi fil a l'agulla en això. Érem molt pioners en regadius i a alguns llocs ens necessitem recuperar aquest lideratge, d'acord?

Sector pesquer, com saben també llavors m'hi referiré, que també hi ha molt molt canvi al pressupost per donar suport a tot lo que està passant en el món pesquer, i que després m'hi referiré. Saben que, a la Direcció General de Pesca, els departaments que més creixen són Pesca, un onze per cent de creixement, i la Direcció de Boscos i Gestió del Medi i Fauna Cinegètica, cinquanta-dos per cent. Són els que més creixen.

Quan anem a modernització de regadius, són 90 milions d'euros, d'acord? Aprofito. Avui al matí hem fet una presentació del nou acord que s'ha establert amb la Comunitat de Regants del Canal d'Urgell, com saben, que alguns de vostès també m'ho han preguntat. Doncs avui al matí hem fet la posada... Ho hem explicat, l'acord que fa mesos que estàvem treballant, en el qual el que farem, en comptes d'esperar que totes les col·lectivitats estiguin d'acord amb la modernització, el que farem aquelles col·lectivitats, aquells sectors que vulguin modernitzar i tinguin majoria, ho demanen a la Generalitat i la Generalitat començarà a fer la modernització. Ja tenim dos sol·licituds de dos sectors, de quatre col·lectivitats que s'han agrupat en dos sol·licituds diferents, i, per tant, ja començarem a redactar els projectes per fer la modernització d'aquests sectors.

Com els he dit, hem d'estar més preparats pels riscos climàtics i sanitaris. Assegurances agràries: mantenim aquest augment del cent per cent de les assegurances agràries, amb 30 milions d'euros. Recorden, estàvem a 15. L'any passat vam pujar a 30. Llavors, es mantindrà en aquest sentit. Som la primera comunitat autònoma, amb València, les comunitats autònomes que més aportació fem des de la comunitat autònoma per a les assegurances agràries. Per tant, s'ha d'assegurar i hem de millorar. Hem de veure com millorem aquesta assegurança agrària. Però també, sobretot, no tot passa per cobrir els costos de les pèrdues, sinó, com dèiem, de protegir els cultius, eh?

La part de sanitat animal i vegetal. Aquí hi ha una partida de 9,4 milions d'euros per fer front a les crisis ramaderes i plagues vegetals. Parlem molt de crisis sanitàries,

però aquí també tenim i tindrem un augment de les plagues vegetals, d'acord? Que cal, amb les ADVs, com saben, però també amb els professionals i amb els centres d'investigació, continuar treballant en aquesta línia.

Com els deia, relleu generacional amb el contracte global d'explotació amb el projecte de Catifa vermella. També hem generat, aquí, també, aquesta reflexió global d'acompanyament, de suport i d'ajuda a tota la vida del jove agricultor, no només quan comença; augmentant les primes, finançament a través de l'ICF, totes les línies d'ajudes que tenim. Hi ha una discriminació positiva de les nostres joves perquè ho tinguin més fàcil. A part, evidentment, d'una simplificació administrativa, que és per als joves, però que també és aplicable al conjunt del sector.

Saben que hi ha, aquí, també, les ajudes directes de la PAC. No s'entendria. Jo arribo de... Vam estar, com saben, a Mèxic i allà, quan els expliques lo de la PAC, no ho entenen. Perquè diuen: «Clar, a vegades ens queixem d'altres llocs...» Però dius: «Aquesta ajuda a la renda que tenim aquí amb la PAC i aquest suport en infraestructures, aquest suport europeu, que a vegades tenim moltes coses a millorar, però sí que és..., això és l'excepció quan surts d'Europa.» I ho poden mirar i comparar, d'acord?, el suport que donen els governs al món agrari, però una estructura, una PAC com la tenim nosaltres no hi és enlloc més.

Com els hi he dit, tenim el Tiquet Rural per 3 milions d'euros, que també és una eina que ha funcionat molt bé. Tenim moltes demandes, i aquí hem de veure aviam, com saben, a través de l'agenda rural, també és un dels elements de dinamització rural de les empreses..., els joves i els emprenedors que vulguin emprendre, doncs, hi ha aquest Tiquet Rural. A més a més, està fet amb simplificació administrativa i que és ràpid i àgil.

Aquesta nova línia, novetat, que també tenim, com saben a través del Fons Agrari, una línia que tenim moltes expectatives, que es va decidir a Taula Agrària: la línia d'ajuts per impulsar el relleu generacional, amb 10 milions d'euros. Què vol dir això? Crec que ho coneixen. Per primera vegada incentivarem el jubilat perquè deixi la terra i la passi a un jove. Per tant, jo crec que això és una novetat. Veurem com va i esperem que això també ajudi a augmentar els joves que s'incorporen i a incentivar els jubilats perquè puguin passar a la terra.

El sector pesquer. Com saben també, més problemes no han pogut acumular els últims mesos, anys en el món pesquer, per diferents motius que tots vostès saben, d'una falta, d'un plantejament acurat sobre el model de pesca del Mediterrani per part de Brussel·les i la governança que s'està defensant des de Brussel·les. Hi ha el compromís de fer una sèrie de canvis en la política pesquera comunitària, també en el MAB, com també en el reglament de control, com també amb tots aquests aspectes que han anat sortint. Però també, evidentment, nosaltres hem de posar els recursos no només per compensar els problemes derivats d'això, sinó també de definir aquest model de pesca sostenible i viable en el futur. I, per tant, seguir avançant en la descarbonització, en el relleu generacional, en projectes industrials de valorització del peix. Jo crec que aquí hi ha molt camí a fer. Al Cantàbric, organitzacions de productors que fan projectes industrials fa molts anys que es fa amb fons europeus. Aquí hem començat tard. N'hi ha alguns, però pocs. Jo crec que aquí hi ha un gran recorregut, com saben, com també en el món gastronòmic, etcètera, etcètera. I amb tota la defensa del producte de proximitat, de temporada, etcètera, etcètera. D'acord? Per tant, llavors m'hi referiré, també.

I gestió forestal. Com saben, també ja ho hem comentat moltes vegades, doncs, prioritat: protegir les persones primer de tot. I a totes les actuacions que estem fent, franges de protecció, eixos de confinament. I, llavors, hi ha l'altra part de l'impuls de la bioeconomia i tota la valorització de la fusta: 15 milions d'euros a franges de seguretat, 4 milions d'euros pels eixos de confinament, que això ja s'està fent. Vàrem donar una ajuda directa a tots els ajuntaments per fer els plans de prevenció d'incendis, que molts no els tenien. I també vàrem..., tots els parcs naturals que encara no tenien pla de prevenció d'incendis com diu la llei, doncs, ja pràcticament que vam dir... Ara no recordo quina era la pregunta. D'Esquerra era? *(Pausa.)* No de no recordo qui era. No, dels Comuns; dels Comuns, que van preguntar. Per tant, anirem fent el seguiment, però tots els plans, tots, estan executats o en fase d'execució, els dels parcs naturals.

Hi ha un altre element, un altre eix importantíssim, que és el d'innovació i gastronomia. Com saben, tota la política d'innovació..., passen tantes coses que, o tenim la tecnologia, les eines, el coneixement, la ciència necessària per adaptar-nos o no ens en sortirem. Jo crec que estem orgullosos que el centre de recerca més

gran de Catalunya sigui un centre relacionat amb lo nostre, que és l'IRTA. Però en tenim d'altres, també, eh?, que fan investigació i transferència. Per tant, jo crec que hem de seguir en aquesta línia, però això vol dir recursos. I jo crec que tot lo que ens està passant... sort n'hi ha en la pesca amb Icatmar, en la PPA amb el Cresa, però també amb tot..., amb els regadius, també amb tota la ciència a l'entorn de la modernització del regadiu, amb les malalties animals i vegetals. Per tant, necessitem ciència i, per tant, continuar-hi apostant, com també gastronomia catalana i Cuina Catalana.

Tenim, com saben, registrada la marca Cuina Catalana per primera vegada. S'ha creat un grup d'experts que treballarà per articular com s'ha de promocionar la marca Cuina Catalana i quins atributs ha de tenir, què la defineix. I en les properes setmanes anunciarem, ja, quin és el full de ruta. I aquí també els convido a que participin i que ens facin arribar les seves opinions de com ho hem de fer. Però ha de ser una..., la Cuina Catalana hem d'obrir una nova etapa on els cuiners, els restaurants, la ciutadania vegin en la Cuina Catalana un gran aparador de cuina de qualitat, de cuina saludable, de cuina sostenible i fer lo que han fet altres cuines del món que tots coneixen. Hi ha altres països que de la cuina n'han fet la seva carta de presentació, doncs nosaltres també ho hem de fer. Dels nostres productes i de la nostra cuina, la carta de presentació a casa, pels catalans; a casa, pels turistes, i a fora, quan anem a quan anem a fora per presentar-nos.

Depenent de la secretaria general, evidentment, arribarem... Aquest any, està prevista una plantilla de 2.344 persones,

Fitxer 3

sense comptar tots els organismes dependents, d'acord? Per tant, ja és un increment també de plantilla considerable.

Hi ha una part de partides que hi ha molt recorregut –que també si tenen alguna idea en simplificació, però també en digitalització. Hem de ser més àgils, hem de ser més ràpids, hem d'utilitzar les eines d'intel·ligència artificial. Hi ha eines, possibilitats per fer-ho tot molt més ràpid per a l'administrat, per a l'agricultor i per a l'Administració, com també eines d'assessorament als treballadors.

Es posaran també, evidentment, diners per millorar l'Observatori Agroalimentari, que és una base de dades que està molt bé, la posada en funcionament del Ruraldata, la gestió de plans de dejeccions, programa per al desenvolupament rural. Hi havia una part, que ja ha passat, d'organització de les eleccions agràries, d'acord?

I hi ha una part també, des de Secretaria General, d'ajudes, com saben, de paisatges agrosilents. Que vol dir fer projectes per tal que en un territori puguem fer aquest conjunt d'actuacions que faci que aquell territori estigui més preparat per als incendis, amb la idea de recuperar cultius i per evitar la despoblació, etcètera, etcètera.

I també aquí hi ha diferents col·laboracions amb el centre BETA, amb el Vitec. Com saben, estem en un procés de fusió del Vitec amb l'IRTA. I, per tant, aquí també hi ha una aportació en aquest sentit. I el Parc Científic. També hi ha una aportació prevista per al Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Lleida de 300.000 euros.

Què més? Hi ha previstes... També hi havia, com saben, algunes ajudes previstes durant el 26 que es van haver de donar i, per tant, que estaran en el pressupost, que les veuran, però que algunes ja les hem donat, d'acord?, a les explotacions, les ajudes pels aiguats, per la dana i per l'incendi de les Terres de l'Ebre de 4,5 milions d'euros. L'ajuda al potencial productiu de cultius llenyosos, bàsicament avellaners, de la zona de Riudecanyes, amb 2,5 milions d'euros, d'acord?

De la part d'agricultura, partides importants que crec que val la pena destacar, plantes de biogàs 25 milions d'euros. Com saben, ja això també s'ha anunciat, s'ha dit. Aquí hi ha un replantejament d'aquest projecte. Molt ràpid, més dimensió en les plantes més petites, el radi de les granges que poden portar els purins a aquestes granges també més petit. I, a més a més, prioritzar que estigui impulsat per ramaders.

Jo crec que aquí sí que els hi demanaria també aquí la seva ajuda per fer pedagogia i per veure, aviam, com som capaços de trobar un model adaptat al territori i que els alcaldes, la societat entengui que cal... o sigui, que si hem de caminar cap a una economia circular, això és una oportunitat i val la pena que ho fem de manera ben planificada.

Com els deia, sanitat vegetal 2,6 milions, de sanitat animal 2,5. Ens havíem compromès a reforçar això. Lluita contra el cargol poma de l'Ebre 450.000, ajudes a l'apicultura, no cal que ho diguem, ja saben també que hi ha un pla de suport, el pla de la mel, però hi havia una part de lluita contra les plagues, però també de suport als apicultors, 740.000 euros amb el 425 apicultors que tenim en aquests moments.

Treballem també amb les associacions, suport a races autòctones, control lleter oficial i qualitat de la llet 700.000 euros. I també el perfil de sostenibilitat d'explotacions, d'acord?, que això és aquest 5,7 milions d'euros i producció ecològica i sostenible i partida per complir amb el pla de ramaderia extensiva també.

Tuberculosi, que en parlem poc, però també, evidentment, és un tema que ens preocupa molt. Hi ha una partida específica per tal de lluitar no només contra augmentar la vigilància amb fauna cinegètica, sinó també per fer la gestió dels casos que tenim. Pla d'horticultura tecnificada 5 milions d'euros i pla de ramaderia extensiva.

De regadius, el més important, com saben, hi ha el desplegament del Segarra-Garrigues amb 30 milions d'euros, el Xerta-Sènia 19 milions, els regs de Tremp 10 milions, línia d'ajuts a comunitats de regants 9,8. També molt important la línia d'energies renovables. El cost més important de les comunitats de regants és l'energia, per tant, 10 milions d'euros en renovables. I aquí també, missatge a les comunitats de regants, cal invertir en renovables per no dependre de l'alt cost elèctric d'acord? I calen les ajudes del Departament i veure com podem articular altres tipus de finançaments per fer-ho, d'acord?

Infraestructures viàries 7 milions d'euros més 1,1 per fer els camins –que aquests sí que els fem nosaltres directament– de Maials, Llardecans, Oliola i alguns altres accessos, d'acord?

Què més? Sí, molt important, hi ha una part de concentracions parcel·làries, que n'estem fent a alguns llocs, però molt important els plans territorials sectorials agraris, amb tota la tensió, amb tota la pressió urbanística, d'infraestructures, de renovables que hi ha en el territori, és molt important. Això ja havia d'estar fet, però són uns procediments llargs.

Els plans territorials sectorials agraris. Que vol dir definir a Catalunya cada territori on tenim cultius, quin valor tenen aquests cultius i per establir possibles compensacions quan hi hagi afectacions de qualsevol tipus. Estem fent 300.000 euros per fer els de comarques de Lleida i comarques de Girona, d'acord? El del Penedès també està a punt d'acabar, no? El del Penedès està a punt d'acabar.

Però jo crec que això ho hauríem d'intentar i estem buscant també fórmules per fer la resta de Catalunya, fer-los el més aviat possible. Jo crec que aquí també ens hauríem de gravar tots al cap, això és molt important, perquè normalment anem a remolc, quan hi ha una afectació agrària llavors hem d'anar a calcular i veure quin valor té aquella afectació. Per tant, hi ha d'haver... hem d'intentar fer-lo el més aviat possible, val?

En temes de pesca, com els hi he dit, augment de l'onze per cent, pla de restauració de la marina un milió d'euros, ajuts de portes voladores 2 milions d'euros, ajuts a confraries i peix de llotja 400.000 euros. Bonificació, novetat. Jo crec que això està bé, bonificació del vuitanta per cent de la taxa de Ports de la Generalitat a les confraries de pescadors.

El món ha canviat i la situació de les confraries també ha canviat. Per tant, no només hem de posar més recursos, sinó que no té sentit que les confraries continuïn pagant les taxes que pagaven fa trenta anys, on hi havia tres vegades més de... o moltes més barques i una situació molt diferent. Per tant, hi ha l'acord per bonificar-ho i a la llei de mesures eliminar la taxa de ports definitivament per a les confraries de pescadors. I, per tant, aquí jo crec que és un element que els hi agrairia a tots, que... Una exempció, d'acord?

Ajuts per a la paralització de la flota pesquera. Tot això està pactat, evidentment, amb ells, treballat de fa molt de temps. I ens estem trobant que la part turística dels ports, que ens sembla molt bé, s'està menjant tota la part de pesca. I jo crec que nosaltres hem de blindar, hem d'ajudar i hem de preservar no només la pesca, sinó les llotges, les confraries i tota la cadena de valor. Ja no els hi dic les peixateries o... tota la cadena, d'acord? Relleu generacional, també hi ha 500.000 euros també per pesca.

Indústries alimentàries, hi ha la part d'innovació que, com saben, tenim el pla Innova, que és allà on es recullen totes les innovacions que es fan durant tot l'any en el sector, 10 milions d'euros. Promoció dels distintius i orígens de qualitat i productes catalans 2 milions d'euros. Aquesta és la novetat que ens havien demanat vostès. Promocionem el producte de proximitat, segells de qualitat, temporada i, per tant, l'Implica't i tots aquests projectes. Jo crec que aquí hi ha molt recorregut. Tothom parla «que sí, que sí, que sí», però mirem les dades de DO, de com s'informa la gent quan van a comprar, de traçabilitat, d'origen, de valor nutricional. Doncs, hi ha molt recorregut.

Ja hem començat a fer les vint-i-cinc escoles, estem fent la formació alimentària. Vàrem presentar la marca Implica't. La cuina catalana també ha de servir per promocionar això, d'acord? Estem amb la llei de l'alimentació, que tots saben que hi haurà una part de compra pública de proximitat. Doncs, cap aquí hem d'anar. Qualsevol idea, qualsevol proposta serà benvinguda. I també hi ha una part molt important de comunicació, de mitjans que ens ajudin en aquesta línia, d'acord?

Hi ha tres nous cicles formatius en l'àmbit agroalimentari, hi ha les escoles agràries, hi ha cooperativa agroalimentària 15 milions d'euros, com saben, del pla de Cooperatives. El Mercat de l'oli nou. Incorporarem el Mercat de l'oli nou i de la mel, farem un mercat... el vam fer a plaça Catalunya, veurem aquest any si es repeteix a plaça Catalunya, però serà a Barcelona, val?

Hi ha la part d'educació alimentària, 150.000 euros. Hi ha una partida de projectes demostratius, 7,5 milions d'euros. Grups operatius, suposo que tots, més o menys, saben el que és. Això caldria fer un dia una sessió només de grups operatius, que és una eina molt bona. S'ajunten empreses per fer projectes innovadors, d'acord? Instal·lació de joves 500.000 euros, modernització i competitivitat industrial 4 milions d'euros.

Gestió del medi, boscos, eixos de confinament ja els hi he dit, 4 milions d'euros, franges de protecció 15, que ja ho he dit. Ajuts per fomentar la captura de senglars 2,1 milions d'euros. Suport a les ADF, no cal que doni, evidentment, l'agraïment a les ADF. Tenim un exèrcit de persones que treballen durant tot l'any a tot el territori de manera descentralitzada i de manera voluntària i, per tant, els hem d'equipar,

evidentment, i treballar conjuntament amb ells per fer una gestió durant tot l'any dels boscos, però també poden ajudar en molts altres temes com ho estan fent en aquests moments amb la PPA també, com saben, hi estan treballant.

Incorporació de trenta persones de control de fauna cinegètica. Jo crec que aquí també els convido també que parlem aviam quin ha de ser el model. Tenim, evidentment, els Agents Rurals que ja fan també una feina, tenim aquest equip depenent del Departament que el vam haver de canviar perquè no es podia renovar el contracte. Ara tindrem una plantilla de trenta persones que faran control cinegètic.

Hauríem de veure què és el que es necessitarà i amb quins equipaments els propers cinc anys. I, per tant, veure aviam... l'emergència cinegètica ha arribat per quedar-se i, per tant, s'haurà de fer una actuació permanent i contundent durant temps amb criteris professionals i científics, però s'haurà de fer, eh?

Per a altres entitats del sector públic, com els hi he dit, intentaré anar ràpid. I, llavors, secretària, si m'he deixat alguna cosa, que segur que m'he deixat, complementarà algun tema i així no esgotarem el temps.

Hi ha, com saben, l'Incavi. Farem la setmana... Un moment, aquí també jo els hi demano moltes coses i jo ofereixo moltes coses, però també els hi demano perquè no sigui dit, hi ha molta feina a fer. El sector del vi segurament té el moment més complex de les últimes dècades i, per tant, no cal amagar res. Al món, el vi, el consum de vi ha baixat, d'acord? Jo crec que és un tema conjuntural. Les modes canvien, els gustos canvien, la societat canvia, però el vi té més de dos mil anys d'història i continuarà present a les nostres vides i en les nostres cultures.

Per tant, el que hem de veure és quines varietats, quins cultius, què s'adapta més al nou context climàtic, què s'adapta millor als nous hàbits de consum. La gent consumeix més en dies de festa, estan pujant molt els escumosos, està baixant el consum de vi negre.

Això pot canviar. Però, per tant, necessitem que les DO, que tot l'ecosistema s'adapti. I, sobretot, hi ha llocs on no tenen aigua, per tant, veure com també assegurem que els nostres ceps no es morin i, per tant, veure com som més resilients.

I també com donem un missatge a la ciutadania a través de... farem la Setmana del Vi català amb 450.000 euros. Ja els hi he dit, eh?, consumim poc vi DO de les DO catalanes en percentatge els catalans. Ja no els dic els 40 milions de turistes, 20 milions d'estrangers, 20 milions de resta d'Espanya que venen a Catalunya i que aquí hi ha un llarg recorregut. I ja no els hi dic quan nosaltres, evidentment, que es poden fer moltes coses també de promoció dels nostres vins arreu del món. No tenim res que envejar a cap altre país del món.

I també diré una altra cosa, que això va relacionat amb els vins, però també va relacionat amb la resta del menjar. A mi no se m'acudiria anar a un país i no saber quin és el menjar típic d'allà i els productes d'allà és que és com no haver visitat el país. Jo també crec que ens hauríem de fer aquesta reflexió aquí. Ensenyar el nostre país sense ensenyar la nostra alimentació, els nostres productes, el que es produeix... Estàs en una casa rural, el que es produeix al costat de casa. Ahir estava a Aitona i allà hi ha una casa rural on els turistes van a collir fruita i menjar la fruita, per tant... És que això és lo maco del nostre país.

Per tant, tenim una gran varietat i qualitat de productes. Per tant, els hem d'ensenyar, els hem de posar en valor i ha de formar part de l'oferta turística, d'acord? I això ho hem d'explicar bé, d'acord?

Hi ha el programa de TV3 *Gent amb DO*, d'acord?, 190 milions d'euros. I llavors hi ha també algun projecte de digitalització d'auditories dels cellers per fer-ho més fàcil i simplificar amb 200.000 euros.

L'IRTA. Com ja he dit, la posada en funcionament del nou centre IRTA del Pirineu, que també era un compromís que teníem, era l'únic territori que no tenia cap seu de l'IRTA. Com també la posada en funcionament de Vitec al Priorat, d'acord? i la Plataforma Experimental d'Avellaners de Reus. Ja ho he dit, eh?, d'IRTA? Sí, ho he dit.

Hi ha projectes de digitalització del sector i de robòtica. I també un projecte molt interessant de proteïna alternativa, d'acord? Hi ha en marxa la posada en marxa d'una planta experimental de biogàs que també serviria com a banc de proves per veure gent que tenen dubtes a veure si fer-la o no fer-la. A més a més, d'una dimensió petita, a Monells.

I llavors també una inversió pendent al Cresa per continuar sent referents en sanitat animal. El Centre de la Propietat Forestal, que, com saben, és l'organisme que

Fitxer 4

aglutina el públic i el privat i fa els plans de gestió. Hi ha també dos línies per a finques forestals de titularitat privada, bé, de gestió de boscos de titularitat privada; 10 milions d'euros, d'acord? I, aquí, evidentment, recorregut infinit de millorar la gestió forestal i aquesta eina, l'eina de governança que ha de ser el Centre de la Propietat Forestal, allà on li hem de donar el màxim de suport.

Prodeca, jo sempre dic que per l'estructura que tenim i el retorn que ens dona, doncs, és l'exemple també del que hauríem de fer: una estructura molt petita i que ens ha portat uns resultats el 2025 excepcionals –excepcionals. Saben, de rècord d'exportacions, però també estem presents a moltes fires arreu del món. Pressupost relativament petit. Hem tornat a ser la primera comunitat exportadora agroalimentària. Hem crescut set vegades per sobre de la mitjana europea, el doble de la mitjana espanyola, per sobre de la mitjana catalana d'exportacions. Per tant, els nostres aliments, les empreses pels nostres aliments tiren bé. Sobretot els productes més cars són els que millor s'han comportat. I, a més a més, ens va molt bé perquè..., i rècord d'empreses exportadores, aquest any, amb més de tres mil empreses exportadores, i moltes de petites, també. Trenquem tòpics, que hi ha moltes empreses petites que exporten molt. Per tant, una feina fantàstica.

Forestal Catalana: doncs, aquí hi ha una part d'1 milió d'euros en gestió de boscos públics, que, com saben, ja fem també com a administració, actuant amb alguns projectes que hem de fer. Control fitosanitari de la processionària del pi: 1,7 milions d'euros. També, com saben, el GEPIF depèn de Forestal Catalana i, per tant, també hi ha treballs de manteniment d'infraestructures prescrites, cremes..., les cremes, que no en parlem, per recuperar pastures. Hem fet el major nombre d'hectàrees de cremes dels últims cinc anys per recuperar pastures, entre altres infraestructures: 6,9 milions d'euros. També col·laboren amb els eixos de confinament.

També feina cinegètica, també ajuden a fer feina cinegètica; 1,7 milions d'euros. Gestiona..., per si no els han vist, els centres, les piscifactories del Pont de Suert i

Bagà. Si no les han vist, els hi recomano que facin un dia una visita, que estan molt bé; 1,3 milions d'euros per gestionar aquests dos centres.

El Centre Tecnològic Forestal de Catalunya, com saben, un altre centre de recerca que tenim de referència, també molt present a Brussel·les amb projectes. Va posar en funcionament el Hub Forestal, que segur que tots jo crec..., no sé si han fet la visita, però si no l'han vist està molt bé, el Hub Forestal, que és una nova instal·lació on es fan proves també de bioeconomia, de construcció amb fusta...

I allà, amb un triangle, tenim... Bé, en un lloc tenim el Centre Tecnològic Forestal, en un altre lloc tenim l'Escola Agrària i just travessant la carretera tenim el Hub Forestal. Allà tenim un ecosistema forestal de referència que val la pena potenciar i que es fa molt, molt bona feina.

Cal avançar en la construcció amb fusta i, per tant, aquí hi ha projectes en construcció amb fusta. També estan ajudant amb el pla de prevenció d'incendis forestals del Govern i participen de tota l'estratègia forestal, com també del model ecohidrològic de gestió forestal, l'aigua blava, etcètera, etcètera. I molt important, que també aquests dies que hem estat a Mèxic, que estem intentant fer algun projecte conjunt amb països d'Amèrica Llatina..., de bioeconomia. Aquí hi ha una xarxa europea de bioeconomia, n'hi ha una altra a Amèrica Llatina, i nosaltres també aquí tenim molt recorregut a fer en bioeconomia. I, per tant, ara anem a veure..., el centre tecnològic també hi està treballant.

Tenim el pla estratègic de la tòfona. No sé si coneixen el Trufforum, que ha esdevingut jo crec que el certamen de referència a l'Estat, per descomptat, però que fins i tot a Europa, i sobretot de la ciència al darrere de la tòfona i, sobretot, d'agrupar també tota la cadena de valor, la indústria, la gastronomia... I, com saben, hi ha cuiners famosos, però també hi ha empreses industrials i llavors els productors. I aquí també hi ha gent molt, molt emprenedora, que li han donat, amb l'Ajuntament de Vic, que també ha liderat, doncs, també una empenta molt important.

I també hi ha projecte de 3,3 milions d'euros per a paisatges resilents. S'estan fent projectes al Baix Montseny, el Ripollès, el Solsonès i la Vall d'Aran amb allò que els hi deia dels paisatges resilents, de dir on ens convé una rompuda; on ens convé recuperar una vinya; on ens convé recuperar pastures; on ens convé, doncs, que hi

hagi activitat ramadera, agrària i gestió forestal silvicultura, per tenir un territori més preparat per tot el que ve per davant.

I, en principi, això seria tot. Si els hi sembla, li passo un moment la paraula a la secretària general, que voldria complementar algunes coses. I, per la meua banda, ja hem acabat i estarem a la seva disposició per aclarir qualsevol dubte.

Gràcies.

La secretària general [#]

Bon dia. Gràcies, conseller. La veritat és que jo crec que has fet una explicació molt completa. Només destacar les línies que tenim amb l'ICF, que crec que també són inversions per part del departament que estan tenint molt bona acollida, especialment pel que fa a l'agroliquiditat. I enguany estem treballant ja amb l'ICF tots els detalls d'una nova addenda del conveni d'agroliquiditat, que vindrà a reproduir les mateixes condicions que vam establir per a l'última addenda, que va tenir molt bona acollida per part del sector, perquè si recordeu tenia una bossa específica per a joves, tenia també una bonificació extraordinària per a joves. I, per part del departament, assumim una part important del tram júnior, i això fa també que l'anàlisi del risc per part de l'ICF sigui, no més laxa, perquè evidentment es demanen totes les garanties, però sí que garanteix que puguin entrar més sol·licitants en aquesta convocatòria.

També tenim la línia d'agroinversió, que s'ha adaptat a tot el tema d'inversions de regadius i també de protecció de cultius. I també és una línia que probablement quan traiem en breu, esperem, la línia d'ajuts de protecció de cultius per a la instal·lació de xarxes, aquesta línia per poder pagar la part que li toca al pagès, segurament, també tindrà molt bona acollida.

També destacar que tenim una línia que, tot i que no depèn del departament, ens està donant servei a nosaltres, que és la línia ICF Emergències, que s'ha adaptat també a les persones que puguin estar afectades per la crisi econòmica que els hi estigui podent generar tota la crisi de la PPA. Les empreses que estan passant un mal moment degut a aquesta circumstància també poden dirigir-se a l'ICF, que hi ha una línia d'emergències que es va crear amb motiu de la dana, però que s'ha adaptat també per als ramaders de la PPA que tinguin problemes econòmics.

I també només puntualitzar, que ho ha dit el conseller al principi, que hem de tenir en compte que, tot i que no surt al nostre pressupost, estem disposant d'una bossa molt important del fons de contingència. I, evidentment, nosaltres el que estem treballant ara és a demanar al ministeri que a part de tota aquesta inversió que nosaltres hem fet com a país, que no té només efectes positius sobre Catalunya, sinó a la resta de comunitats autònomes, totes les mesures que nosaltres estem aplicant per reduir la propagació del virus no només té un efecte beneficiós en el sector porcí català, sinó en el sector porcí espanyol.

D'aquesta manera, nosaltres estem parlant amb el ministeri per rebre part d'aquesta inversió que nosaltres hem fet del fons de contingència. Quan tinguem aquest retorn o tinguem una aportació econòmica que vingui a compensar tot el que hem gastat des de Catalunya, part d'aquest import podrà dirigir-se a altres línies estratègiques que ja ha comentat el conseller, com pugui ser tot el tema del sector forestal, la gestió de boscos i la gestió forestal, i, en aquest sentit, la modernització del sector i acompanyar-los en la mecanització del sector i poder impulsar o millorar la línia que ja tenim de modernització de tota la maquinària, que ara la traurem amb 3 milions i mig, però si poguéssim augmentar aquesta dotació ho fariem de manera prioritària al rebre aquests diners per part del ministeri.

I esperem que això sigui així. Són uns diners que ara mateix no surten en aquestes xifres que hem presentat, però sí que esperem que durant l'any puguin arribar i els puguem dirigir a altres temes que no siguin crisis. Esperem que aquesta segona part del 26 estigui lliure de crisis o almenys de noves crisis. Només seria això.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, secretària. Moltes gràcies, conseller. Ara seria el torn dels grups parlamentaris, del primer torn dels grups parlamentaris. Pensem que tenim deu minuts per a cada intervenció. Per tant, tindria la paraula, per obrir el torn, lo grup de Junts per Catalunya. La senyora diputada Irene Negre, té la paraula.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Gràcies, conseller, a vostè i al seu equip per la presentació de nou d'aquests pressupostos. Avui debatем uns pressupostos que arriben tard, massa tard, i no només tard en calendari parlamentari, sinó també respecte a les necessitats del país. Perquè el president Illa es va comprometre a tenir pressupostos l'1 de gener del 2025 i un any i mig després estem aquí ara debatent-ho; dos anys de legislatura i dos anys de retard polític.

I el més greu és que després de mesos d'escenificació, el Govern acaba presentant pràcticament els mateixos comptes que ja havia intentat presentar fa uns mesos i, per tant, la pregunta és inevitable: què ha guanyat Catalunya amb aquesta espera? I la resposta és clara: absolutament res. Però bé, les eleccions a Andalusia el PSOE ja les ha passat.

Des de Junts per Catalunya, tenim molt clar que aquests no són els pressupostos que necessita Catalunya; són els pressupostos que el PSC necessita per esgotar la legislatura, amb la rendició d'Esquerra i l'extremisme dels comuns. I això és especialment evident quan analitzem el marc general dels comptes.

Catalunya continua patint un dèficit fiscal absolutament insostenible. Ho hem denunciat moltíssimes vegades des de Junts per Catalunya. El mateix Govern reconeix un dèficit fiscal del 8,2 per cent del PIB, més de 21.000 milions d'euros l'any 2022. Amb el PIB previst per al 2026, estem parlant de prop de 28.000 milions d'euros que marxen cada any cap a Madrid.

I mentre això passa, els catalans continuem pagant més impostos que mai i, malgrat els esforços, la classe mitjana no acaba arribant a final de mes. Venen bonança econòmica i les famílies i els treballadors no ho estan notant. I el més greu és que aquest infrafinançament no impacta igual arreu del país. El pateixen especialment els territoris allunyats dels grans centres de decisió, com les Terres de l'Ebre, on qualsevol retallada o retard en inversions es tradueix en menys serveis, més dificultats i més desigualtat territorial.

I per això avui és important remarcar també una dada molt clara: els catalans paguem prop de 77.000 milions d'euros en impostos el 2026, però només podrem gestionar, només *podran* gestionar, uns 49.000 milions d'euros. La resta marxa cap a Madrid en l'únic tren que sí que arriba puntual.

I aquesta és la realitat. I davant d'aquesta realitat, què fa el Govern? Resignar-se; no planta cara a Madrid perquè han assumit com a normal que Catalunya continuï aportant molt més del que rep. I aquesta resignació política és incompatible amb defensar els interessos dels catalans. No exigeixen les inversions que pertocquen a Catalunya i tampoc defensen els interessos del país, perquè la prioritat continua sent no incomodar el PSOE.

I aquesta resignació acaba tenint conseqüències molt concretes. No solucionaran el col·lapse de Rodalies, no reduiran la pressió fiscal sobre la classe mitjana, no garantiran l'accés a l'habitatge, no revertiran el deteriorament dels serveis públics i no resoldran els problemes dels professionals sanitaris ni dels docents, perquè aquests pressupostos són el resultat d'una forma política molt concreta que ja he dit abans, que és el fracàs del PSC i les renúncies constants d'Esquerra i l'extremisme dels comuns.

I això també es veu clarament, malauradament, en l'àmbit agrícola, ramader, pesquer i alimentari. Conseller, vostè dirigeix una de les conselleries amb més reptes oberts del país. Si fa dos mesos vam constatar que aquest pressupost no era una prioritat per al Govern d'illa, ara podem constatar que per a Esquerra tampoc.

De fet, dels 893 milions d'euros pactats dels plans plurianuals amb Esquerra, zero euros van al seu departament. Perquè quan parlem del sector primari no parlem només d'economia; parlem de sobirania alimentària, de gestió del territori, de prevenció d'incendis, de manteniment del paisatge i de cohesió territorial. Sense pagesos i ramaders no hi ha futur per al món rural.

La pagesia i la ramaderia pateixen la manca de relleu generacional, pensions indignes, excés de burocràcia, plagues de fauna, fenòmens meteorològics extrems, preus baixos, manca de clàusules mirall i emergències sanitàries greus com la dermatosi nodular, la tuberculosi bovina o la pesta porcina africana. I aquesta diagnosi la compartim, evidentment, tots els que som aquí.

I, malgrat això, el pressupost del departament és dels que proporcionalment menys creix. I dels 67 milions d'euros que sumen els 100 i escaig que puja el pressupost venen gràcies a les modificacions parlamentàries de lleis que hem dut a terme al

Parlament, dels fons d'empresa, dels fons nuclears, dels fons agraris, i també la destinació dels fons nuclears per a la pesca.

Difícilment podem dir que estem al costat del sector primari quan a l'hora de la veritat els comptes no ho acompanyen i difícilment poden estar al costat del sector primari quan no es cuida el petit pagès. Vostè ha dit que ser pagès té futur i es pot guanyar la vida. El petit pagès pateix moltíssim i la viabilitat econòmica de les explotacions està en escac i mat.

Des de Junts ho diem clar: Catalunya necessita un pressupost amb ambició nacional, amb ambició econòmica i amb capacitat real de generar oportunitats. Nosaltres defensem un model que aposti per generar riquesa, crear ocupació i reduir la pressió fiscal, no un model basat en la dependència dels subsidis. I això també afecta el món rural.

La pagesia està cansada que es legisle des dels despatxos sense xafar el territori. Necessiten menys formularis, menys plataformes digitals que sovint ni funcionen i més temps per poder treballar en les seues explotacions. La pagesia demana confiança, demana seguretat i demana inversions reals.

I aquí cal parlar dels regadius. Vostès anuncien 90 milions d'euros en regadius i intenten vendre-ho com una gran aposta estratègica. Però la realitat és que el 2024

Fitxer 5

ja havien anunciat 86,3 milions d'euros i un pla de més de mil milions fins al 2030 amb un acord amb Esquerra. Ara, el calendari s'allarga fins al 2040 i pràcticament no augmenta la inversió anual. Per tant, la pregunta és clara: on queda l'ambició que vostès tenien quan eren a l'oposició? Perquè la sensació és que quan governaven els altres tot era urgent, però ara que governen vostès, les prioritats s'ajornen.

A més, les ajudes i les subvencions molts cops són surrealistes. En el marc de l'ajut a la mitigació del canvi climàtic en explotacions agràries, qui ja tenia plaques solars instal·lades i ara vol adquirir les bateries per emmagatzemar l'excedent, no pot accedir a aquests ajuts. Com es poden dissenyar línies d'ajuts sense tenir en compte la realitat de les explotacions agràries i les necessitats del sector? Preveure que hi

pot haver explotacions que ja disposen de plaques i que vulguin adquirir bateries no hauria de ser tan complicat.

També reclamem un pla específic de protecció i suport als territoris agrícoles més vulnerables als efectes climàtics extrems, especialment davant d'episodis que cada vegada més freqüents tenim de sequera, d'inundacions, de pedregades i de plagues. No podem continuar reaccionant sempre tard davant les sequeres, les inundacions o les plagues, ja que no són excepcionals, sinó que són ja estructurals. Perquè quan fallen les polítiques agràries no només pateix el sector agrari, pateixen els pobles, pateix el comerç local, pateix el relleu generacional i pateix l'equilibri territorial del país.

Cal també reforçar els serveis veterinaris, els mecanismes de control sanitari i els plans de bioseguretat amb una visió territorial equilibrada. No pot ser que davant d'emergències ramaderes o sanitàries els territoris rurals continuïn tenint menys recursos, més temps de resposta i menys capacitat de cobertura.

També volem saber quines actuacions faran al Canal d'Urgell. Vostè ja ha avançat que havien arribat a acords. La modernització del Canal d'Urgell és imprescindible per garantir el futur del regadiu i afrontar sequeres, però només serà viable si les administracions assumeixen la seva responsabilitat financera i no traslladen una càrrega inassumible als regants. Quin percentatge ha d'assumir la pagesia? Quines garanties econòmiques es donen als petits propietaris? Com evitar que la modernització comporti un abandonament de terres o concentració de la propietat? I quin compromís financer real assumeix la Generalitat? Com ajudaran al pagès a adequar les seues finques?

També saber on queden altres regadius compromesos per donar resposta a les sequeres vinents, com per exemple el de la conca del riu Siurana al Priorat, el canal de l'Aldea a Camarles. Quines partides hi ha per afrontar l'impacte del Mercosur? Com reforçaran la bioseguretat ramadera i quins recursos es destinaran a la gestió forestal i al sector pesquer? Perquè a les xifres que ens presenten hi falten milions d'euros per respondre al sector i donar compliment a la moció per destinar el deu per cent dels fons de transició nuclear. Perquè els grans reptes del departament són molt clars. Desburocratització –menys tràmits, menys papers i més confiança i

facilitar les coses—, bioseguretat ramadera —plans de contingència per a les malalties i també prevenció per a les mateixes—, modernització de regadius —que també n'hem parlat—, a l'oposició, molt ambiciosos, i al govern, molt més modestos.

I sincerament, després d'analitzar aquests comptes, nosaltres no veiem per al 2026 que els problemes hagin de quedar resolts. Per això, des de Junts per Catalunya hem presentat una esmena a la totalitat dels pressupostos perquè aquests pressupostos no representen l'ambició que necessita el país, no representen el potencial de Catalunya i no representen el futur que mereixen els catalans. Catalunya necessita lideratge, autoestima nacional, rigor i ambició, i necessita un govern que defensi Catalunya davant Madrid, davant Brussel·les i davant qui sigui, no que estigui subordinat. I mentre el govern parla de macroxifres i grans titulars, el territori continuem esperant infraestructures bàsiques, regadius modernitzats, connectivitat digna i serveis públics que arribin amb igualtat a tots els catalans, visquin on visquin

És entendre el país real, el de la pagesia que pateix, el dels pobles que perden serveis, el dels joves que marxen perquè no troben oportunitats als seus pobles i els territoris que massa sovint senten que sempre arriben els últims. I des de territoris com les Terres de l'Ebre, ja estem cansats de ser sempre els últims en inversions, els últims en infraestructures i els primers quan toca donar suport a les desigualtats territorials.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i la senyora Montse Bergés té la paraula.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Gràcies, conseller, secretària i també saludar els membres del govern que els acompanyen per la presentació que ens han fet.

Avui sí, avui sí que li podem garantir el nostre suport per poder aprovar els pressupostos del Govern per al 2026. Fa dos mesos vam tenir una comissió com la d'avui, on vostè ens presentava uns pressupostos que no estaven pactats i, per tant,

es van haver de retirar. Esquerra Republicana sempre hem dit que no tanquem la porta, que no ens aixequem de les taules perquè estem compromesos amb la societat catalana i, evidentment, també amb la pagesia. Som molt conscients de la importància de tenir pressupostos i també de la necessitat de generar confiança i credibilitat en les institucions, així com demostrar la capacitat real d'aquest Parlament per transformar la vida de les persones. També vull remarcar que si hem trigat més temps per aconseguir aquest acord, no ha estat per culpa dels socis d'investidura, sinó per la lentitud del PSC a l'hora de desplegar els acords que va signar.

Avui, conseller, té un acord perquè, una vegada més, Esquerra ha posat l'ambició nacional que el PSC és incapaç de trobar i que moltes vegades no la té. I ho fem per responsabilitat i per compromís amb el país. Des de l'inici de la gran recessió del 2008, Esquerra Republicana sempre hi ha estat quan el país l'ha necessitat, tot sovint liderant pressupostos mentre eren altres grups parlamentaris que els condicionaven. Ara que Esquerra Republicana pot condicionar els pressupostos, hem prioritzat un objectiu molt clar: donar resposta als reptes del país, que per nosaltres, per Esquerra, es poden resumir en un país més fort i equilibrat territorialment, un país que guanyi sobirania, un país que millora la vida de la gent i un país que també té en el català el seu gran element cohesionador.

És evident que per donar resposta a aquests reptes ens calen més recursos per rebaixar cada cop més el nostre dèficit fiscal amb l'Estat espanyol. Més de 22.000 milions d'euros, segons dades de la pròpia Conselleria d'Economia. I com ho estem fent? En primer lloc, amb l'acord del nou model de finançament, que ha de suposar més de quatre mil milions d'euros per any i que per primer cop compleix amb l'ordinalitat per població ajustada. En segon lloc, amb el desenvolupament d'eines per garantir que Catalunya pugui supervisar l'execució de la despesa pressupostària de l'Estat. I, en tercer lloc, amb l'increment de sobirania fiscal, que ha de suposar que la Generalitat assumeixi la gestió de l'IRPF. Hem d'aconseguir guanyar més recursos, més sobirania i més benestar. I partim d'una situació complexa i complicada. Avui, tot i disposar d'un màxim d'ingressos, no arribem a cobrir les necessitats del país. Els serveis públics de la majoria de Catalunya no són els que

es mereixen i ho estem veient amb mobilitzacions, vagues de sectors troncats com l'educació, la salut, la pagesia.

I davant d'aquesta situació, Esquerra Republicana tenim dues opcions. Prioritzar el nostre propi interès i confort ideològic, anar aprovant modificacions de crèdit, anar dificultant la governança mentre vostès despleguen una agenda poc ambiciosa que no serveix ni per fer front als problemes del país ni per complir els acords d'investidura; o posar el país per davant, aixecar la bandera de l'ambició nacional i l'ambició social en cada nova decisió i en cada negociació per garantir que sortim reforçats com a país. I fruit d'aquesta responsabilitat i d'aquesta ambició, ens trobem avui aquí uns pressupostos que estan en condició de ser aprovats, uns pressupostos que milloren la vida de la gent treballadora i, per tant, també de la pagesia.

Entrant més en detall sobre els pressupostos del departament que vostè lidera, cal tenir molt present que està en joc el futur del nostre sector primari, per molts motius que hem tingut i tindrem ocasió d'analitzar, i sobretot per oferir solucions i recursos. Recursos indispensables per poder garantir, com vostè també ha dit, la viabilitat econòmica del nostre model de pagesia, que afronta grans reptes. Jo crec que no cal repassar-los. Adaptació al canvi climàtic, salut animal, relleu generacional, preus justos, competència deslleial, transformació digital, modernització de regadius i també de la gestió forestal, que ocupa gairebé un seixanta-cinc per cent de la superfície del nostre país.

Vostè, conseller, ens ha exposat les grans línies del pressupost, aquests gairebé mil milions d'euros. És veritat que ens hauria agradat poder incrementar algunes partides del pressupost. Per això li fem algunes propostes que permetin, en cas que sigui necessari, poder incorporar modificacions durant l'execució pressupostària i d'altres propostes que considerem prioritàries en el desplegament del pressupost que previsiblement s'aprovarà.

Si parlem de la crisi de la pesta porcina, i amb les dades que vostès han donat, que està implicant una despesa molt elevada i evidentment imprescindible per afrontar-la amb tots els recursos necessaris, vostè ha dit que són uns setanta-dos milions d'euros d'aquest fons de contingència. Nosaltres considerem que el govern de l'Estat espanyol s'hauria de fer càrrec d'aquestes despeses. I per tant, li demanem –i

nosaltres també ho farem des del nostre lloc– el seu reintegrament i d'aquesta manera poder incorporar una part d'aquests recursos al pressupost del departament.

Sobre regadius, n'ha parlat. Ens acaba d'informar sobre l'acord que han explicat aquest matí amb el Canal d'Urgell, una estructura reconeguda per tots com una estructura de país. El pressupost preveu l'inici d'aquestes obres de modernització d'aquests projectes que es puguin anar acordant amb les col·lectivitats. Li recordem que també ja hi ha un projecte sobre la taula, que va fer el govern d'Aragonès, per poder arrencar en el moment que sigui precís. Per tant, concretar i accelerar al màxim aquestes propostes. Però també cal que el seu departament doni compliment a la moció aprovada al Parlament sobre l'activació dels mecanismes necessaris per facilitar l'accés a recursos econòmics per al moblament de finques als agricultors no professionals. No cal que repetim la situació i la tipologia de propietaris que tenim en aquest moment i que, evidentment, no volem que ningú abandoni i que tothom tingui ocasió d'afavorir aquesta modernització. Per això li demanem que habiliti una partida que sigui pactada amb la Casa Canal per poder obrir aquesta línia d'ajuts.

Pel que fa a la gestió forestal, considerem prioritari apostar també, i de manera molt decidida, per la tecnificació i modernització del sector, perquè si no, no trobarem empreses per poder fer les actuacions que s'han de fer per prevenció d'incendis i altres. I per això li demanem que aquesta prioritat es tradueixi en una partida per cofinançar aquests projectes de modernització que permetin reforçar la viabilitat econòmica i posar al dia la gestió forestal del nostre país. I també, per altra banda, com ja he explicat, les mesures de prevenció d'incendis en les franges perimetrals i eixos de confinament.

També vull parlar sobre la gestió, perquè no tot són els recursos. De fet, moltes vegades hem dit i li hem dit que els recursos econòmics hi són, però falta millorar la gestió. I hem vist com en massa ocasions aquests recursos no han arribat a posar-se a disposició del sector amb la celeritat que necessita, amb retards en pagaments d'alguns ajuts, en la publicació d'ordres, ajuts i subvencions, com és el cas de les xarxes antipiedra. Serem exigents amb el compliment de terminis, de la mateixa manera que l'Administració ho és amb la pagesia quan ha de presentar la documentació. Ha fet referència a temes relacionats, quan ha parlat de la partida de

300.000 euros del Parc Científic de l'Agro Biotech. M'imagino que es refereix al Biohubcat, que és la finestreta única dedicada a facilitar la generació de valor econòmic a partir de recursos orgànics renovables a Catalunya. Una aposta del govern republicà que va posar la bioeconomia circular al centre per assolir la transformació econòmica del país. I miri, conseller, justament ahir a la Cambra de Comerç de Lleida, en el marc de l'Agenda Compartida del G-10, es va presentar una declaració per a la industrialització rural sostenible, d'alta tecnificació i de reequilibri territorial. Una gran oportunitat per reforçar el paper estratègic del sector primari com a sector estratègic de país a través del desenvolupament, com per exemple, dels biopolígons i molts altres projectes. Ja li avanço que farem un seguiment exhaustiu i exigent sobre les accions que el Govern –que no és només el Departament d'Agricultura, però sí que també té alguns projectes– ha de dur a terme per accelerar aquesta transformació i exactament de quina manera ho volen fer. Aquests són alguns exemples dels molts projectes que han de permetre que el sector primari pugui tenir garantida la seva viabilitat i, per tant, el seu futur.

Conseller, amb aquest acord de pressupostos, Esquerra Republicana li facilita l'eina. Ja no podrà dir que si no assumeix les justes demandes del sector és perquè no té pressupostos. Se li ha acabat el crèdit i les excuses. Ara té totes les eines a l'abast i ha de complir amb el sector. Nosaltres seguirem posant tota l'ambició nacional, la nostra i la que vostès no tenen. No renunciem a res i no abandonem la batalla per recaptar l'IRPF. El que depenia només de Catalunya, posar-hi recursos i dimensionar l'Agència Tributària de Catalunya, ja ho estem fent. Ara cal que facin el que depèn de Madrid i s'aprovi no només el nou model de finançament, sinó també el traspàs i la cessió de la recaptació de l'IRPF a Catalunya. Properament, al Congreso es votarà el nou model de finançament i les esmenes corresponents. Esquerra Republicana hi presentarà una esmena per garantir que Catalunya pugui recaptar l'IRPF, una esmena que no va en detriment de ningú, sinó a favor de la sobirania del poble de Catalunya i el compliment dels acords d'investidura. I en aquest sentit, no esperem altra cosa que el vot favorable del PSOE i, evidentment, del PSC. I aprofito també per demanar a Junts que ens hi acompanyin, i si aconseguen estirar més el PSC i el PSOE, cap problema. Nosaltres ens n'alegrarem.

Aquesta legislatura pot acabar amb un nou finançament. Més recursos, més sobirania, més benestar per a la ciutadania de Catalunya i, per tant, també per la pagesia de Catalunya. Des de la responsabilitat amb el país, Esquerra ha optat per fer el possible. Tinguin present que no complir els acords no és fallar a Esquerra Republicana, sinó deixar de complir amb Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Berenguer té la paraula.

Montserrat Berenguer Messeguer

Moltes gràcies, president. En primer lloc, senyor conseller Òscar Ordeig, donar-li la benvinguda a aquesta comissió. A la secretària general, la senyora Cristina Massot, als membres de l'equip que avui també l'acompanyen, i a les organitzacions agràries i societat civil vinculades també al sector primari; al nostre diputat, el portaveu Jaume Veray,

Fitxer 6

també autor d'aquesta intervenció i que avui no pot estar present.

Miri, senyor conseller, li agraïm, doncs, aquesta exposició d'aquest pressupost que ha fet del seu departament, però per gairebé dir res. S'ha de dir, sincerament, crec que avui, després d'escoltar-lo atentament, d'haver-lo seguit ja també el passat 2 de març, en la primera compareixença de pressupostos que va fer vostè, repassada la seva intervenció d'aquell dia, ens haguéssim pogut estalviar aquesta comissió i la seva compareixença.

Abans d'entrar en matèria sí que li voldria fer felicitar-lo a vostè, també al PSC, a Esquerra Republicana, perquè són uns grans professionals, però del teatre, com diria jo o aquell famós entrenador, no del «*bueno*, sinó d'aquella comèdia, d'aquells professionals del *lío* i de *l'atrezzo*». Tothom sabia com acabaria avui això. Uns i altres, encara que ho neguessin, sabíem que acabarien negociant, i des del minut u

sabien que abans de l'estiu acabarien aprovant aquests pressupostos. Per tant, ens han fet perdre el temps a nosaltres, però, escoltin, també el més greu, a tots els catalans. Tres mesos perduts, uns autèntics professionals.

Miri, vostès són el Govern i la seva obligació i el seu dret és presentar uns pressupostos, debatre'ls, després ja veurem si s'aproven o no. I aquests pressupostos no està escrit enlloc que l'oposició els hagi de subscriure, que els hagi d'aprovar. El passat 2 de març vostè es va plantar davant d'aquesta comissió. Va fer una intervenció, mig míting, mitja explicació, també li he de dir, dels números del departament i llavors la meva companya també, la diputada Eva García, va fer una intervenció parlant del pressupost que vostè va presentar, entrant també en detalls, en números, dient algunes coses que ens semblaven correctes, altres que no. Altres ens generen dubtes sobre la finalitat i l'efectivitat de les seves mesures i, per tant, davant que no hi ha cap novetat, jo em remeto a aquella exposició que ja es va deixar fixada la nostra posició.

Ja sap, ja sabem que hem presentat una esmena a la totalitat amb el que això implica. Per tant, jo avui no parlaré del pressupost del departament. És un pressupost que és de manteniment, de manteniment de càrrecs, de manteniment de setanta-un alts nous càrrecs eventuais, del seu seient i, molt em temo que dels seus errors i de plantejament, i no pensant massa en els agricultors, ramaders, pescadors, productors agroalimentaris ni tampoc en les seves necessitats. Després de tres mesos d'aquella primera presentació, de negociació amb els seus aliats, amb la seva parella de festeig, d'Esquerra-Comuns, el DARPA no veu cap canvi, ni el més mínim canvi en el seu pressupost. I, per tant, això em fa pensar que, al final, i com venim denunciant des de fa cert temps, la seva conselleria ha passat a ser l'última prioritat d'aquest Govern. Un Govern molt més centrat en fer cessions polítiques als independentistes en el desmantellament de l'Estat a Catalunya que no pas en trobar solucions als problemes reals dels catalans. Perquè d'això va aquest pressupost, de desmantellar l'Estat de Catalunya, de l'Agència Tributària i de fer fora la Policia Nacional, la Guàrdia Civil. Senyor conseller, quina traïció més absoluta als seus votants!

Per cert, paper ben galdós, el d'Esquerra Republicana, el dia 2 de març, que van passar de debatre el mínim detall del pressupost d'aquest departament amb l'excusa que si no hi havia acord per l'IRPF, no hi hauria acord per al pressupost. Tres mesos després, entenem que aquell pressupost els devia semblar la mar de bé, que els hi anava com a anell al dit, que també pot ser el sector primari, per molt que ens diguin, potser és que els importa un rave. Vaja, que després de tres mesos negociant el pressupost, ningú, ni Esquerra Republicana, tampoc els comuns, s'han preocupat de mirar d'ampliar-lo. L'únic departament, juntament amb Interior, que no té cap augment, senyors! Un zero, «zero Zapatero». Potser no és molt encertat dir allò del «zero Zapatero» presumptament, a data d'avui, però bé, dit això, PSC i Esquerra Republicana han venut que no s'han canviat les partides perquè s'han inclòs al pressupost uns fons addicionals amb una dotació per aquest any i per als propers fins el 2030. Si més no, això ens estan dient.

Els fons extres previstos per al DARPA del 2026 fins al 2030 té una dotació, torno a dir, zero euros, juntament amb el Departament d'Interior. Són els dos únics departaments que ens han venut fum. Senyor conseller, quan vostè sap que rebre zero euros dels 4.693 milions d'euros dels fons extres que diuen que es gastarà el Govern fins al 2030, no s'aixeca? No es queixa, vostè que resulta tan convincent, amb tan bones habilitats comunicatives? Què ha passat? Què ha passat? No se n'ha sortit? Com pot explicar als agricultors, als ramaders, als pescadors, als productors, que, dels gairebé 4.700 milions, zero euros per al departament? A vostè, que li agrada parlar de tants per cents, quin tant per cent és aquest? Ens podria respondre a aquesta pregunta, aquest magnífic i esplèndid zero per cent?

Per al 2026, el DARPA rebrà zero euros. En canvi, Política lingüística 41 milions d'euros, 90 fins al 2030. Acció exterior, 40 milions. Presidència, 35 milions. Ens ho pot explicar això, senyor conseller? Crec que és... El mes de març va tindre un paper molt complicat. Avui el seu paper, sincerament, és molt pitjor en aquesta comissió.

I, escolti, aquestes dades jo no me les invento, eh? Estan publicades a la web: els únics departaments aquí amb el zero. Per tant, DARPA, avui ens podríem estalviar tot aquest paripé. Mirin, el PSC n'és responsable. Esquerra Republicana i els

Comuns també, cooperadors necessaris d'aquesta estafa, una estafa al camp català i a tot el sector primari català.

I potser és que els importa poc aquest sector primari. Al final tot són paraules, només miren els seus espuris interessos. Com sempre, molt parlar, però poc actuar. I d'això, sí que en són uns grans mestres.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del grup parlamentari de VOX. El senyor Villafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Sí. Gràcies, president. I gràcies, conseller, per l'explicació que heu donat a la presentació dels pressupostos. Avui, senyor conseller, compareix davant d'aquesta comissió per defensar un pressupost de 1073,4 milions d'euros per a agricultura, ramaderia, pesca i alimentació en aquest any 2026. Una xifra que suposa un increment del 20,4 per cent respecte a l'any 2023 i que impressiona i pretén donar sensació de compromís. Però quan un es posa a examinar-lo constata que ja no és un pla de rescat del sector primari, sinó que en tot cas és un programa d'intervenció ideològica, de fiscalització permanent i de sotmetiment, de subordinació política al camp català.

Avui no es porta aquí un projecte per garantir la sobirania alimentària, sinó que el que es tracta és de fer un acte de subordinació del sector primari a l'agenda burocràtica i globalista, com és l'agenda 2030, amb la seva política agrària comú, que inclou, dins dels seus objectius de desenvolupament sostenible, el de reduir la producció del nostre sector primari. Des que vostès governen, les seves polítiques són el resultat del sotmetiment al globalisme que estigmatitza el nostre sector primari, especialment en el camp, a l'agricultor que ha deixat de ser productor d'aliments per convertir-se en un sospitós climàtic. El ramader ja no és qui fixa la població i vertebrava el territori. És només un emissor de CO₂ al que cal assenyalar i, en el millor dels casos, vigilar.

I això no ho diem nosaltres, ho diu el seu propi informe de perspectiva climàtica i ambiental, que assenyala al sector primari com a responsable del dotze per cent de les emissions de gasos d'efecte hivernacle a Catalunya. I aquest és el marc mental amb el qual vostès construeixen aquest pressupost. Si comparem aquestes comptes i aquestes xifres amb les de l'any 2023 d'Esquerra Republicana, és evident que vostès representen el continuisme d'una nefasta política de sotmetiment al camp català. El 2023 hi havia vint-i-dos programes etiquetats com a verds. Al 2026 són cinquanta-set. Sembla així que la prioritat no es produir més aliments i millorar les condicions del nostre camp per tal d'evitar l'èxode rural, sinó produir més etiquetes. Lluny de simplificar, doncs, la burocràcia, aquesta excessiva burocràcia que sempre critiquem i que asfixia de forma brutal els nostres pagesos, els nostres ramaders i pescadors, resulta que aquesta l'estan augmentant.

La paraula clau per al futur del nostre sector primari té un nom: rendibilitat, ja que sense aquesta rendibilitat no hi ha futur i sense futur no hi ha relleu generacional. I a la vista de l'examen d'aquest pressupost, sembla que els importa poc, ja que continuen entestats amb les seves obsessions i les seves obres climàtiques, un pressupost on prima la ideologia i imposa una regulació asfixiant pel nostre sector primari.

Continuem i mirem el programa, per exemple, pressupostari 614 sobre la modernització i millora de les estructures empresarials agràries i pesqueres, en 2023, destinant 111,3 milions d'euros; a l'any 2026, la redueixen a poc més de 91,6 milions, quasi 20 milions més per modernitzar les explotacions, vint milions menys, per tant, per a maquinària i vint milions menys per la competitivitat. Per això, si mentrestant la partida destinada al que anomenem transformació feminista, aquesta passa de 6,9 milions el 2023 a 9,5 milions, és a dir, un increment d'un trenta-set per cent, el qual resulta significatiu amb la comparació de la reducció abans esmentada. Mentre vostès retallen la inversió productiva, incrementen la inversió ideològica.

Els agricultors i ramaders tenen clar que Europa els està utilitzant com a moneda de canvi en benefici del sector industrial d'altres països europeus amb indústria siderúrgica com a Dinamarca, automobilística o farmacèutica, com la indústria alemanya. El món rural no vol ajuts ni partides pressupostàries ideològiques. El que

vol és tenir recursos suficients per poder modernitzar les seves explotacions. Que se'ls escolti i que se'ls deixi treballar amb dignitat i amb regles justes.

Centrant-nos en el programa pressupostari 121, envers la direcció i administració generals, més de 140 milions d'euros destinats exclusivament a l'estructura burocràtica i política. Mentre el sector demana menys burocràcia, combatre l'excessiva burocràcia –expressió grandiloqüent amb la qual tantes vegades ens omplim la boca– resulta que vostès dediquen una partida pressupostària a una estructura administrativa amb una xifra obscena. La pregunta és: On està el pla de simplificació? On està aquesta reducció de càrregues? On està la finestreta única real? L'agricultor necessita més temps per treballar la terra. No necessita omplir formularis digitals dissenyats des dels despatxos aquí a Barcelona.

I ara parlem també del tema de l'aigua. El programa pressupostari 562 sobre infraestructures de regadius disposa de poc més de 89 milions d'euros. Ens parlen del canal Segarra-Garrigues, com s'ha dit, com si fos la gran solució estructural, però en un context com el nostre, de restriccions contínues, d'incertesa hídrica, entenem que aquesta xifra és clarament insuficient als efectes de poder projectar i executar grans obres d'enginyeria, aprofitar i optimitzar els recursos i millorar les explotacions. Ara bé, el que sí fan és presumir de que el programa pressupostari té un coeficient climàtic del vuitanta per cent, oblidant que l'agricultura no necessita coeficients, com tampoc necessitem marcadors en el riu. Necessita aigua i seguretat en el seu subministrament.

I mentre vostès es feliciten d'aquests pressupostos, resulta que, per altre costat, recolzen i són valedors de la més gran traïció que s'ha produït al món rural, com és aquests últims acords amb Mercosur. Les diferents acords comercials que estan subscrits amb la política agrària comuna amb tercers països no comunitaris permeten l'entrada a aquests productes procedents dels mateixos amb normatives més laxes i més beneficioses en disposicions fitosanitàries, mediambientals, laborals, fiscals, en les quals tots sabem que no podem competir i que permet, a més, l'entrada a Espanya de productes que no compleixen els estàndards mínims necessaris en matèria de traçabilitat o seguretat alimentària. Competència, així doncs, deslleial que provoca que el treball i esforç dels nostres agricultors i ramaders

no els resulti rentable i que moltes d'aquestes explotacions quedin condemnades al seu tancament.

Pel contrari, s'obliga als nostres productors a complir uns estàndards que encareixen les seves produccions. Competència deslleial de la qual no hi haurà clàusula de salvaguarda que la corregeixi, com resulten, i que resultarà que aquests siguin ineficaços i que, a més, si compleixen, com ja s'ha negat fer-lo alguns països del Mercosur, a l'indicat que no les complirien perquè no formaven part dels acords inicials. Essent coneixedors de la mala situació, és que perquè per dita causa quedarà el camp català, ens preguntem si així s'ha mirat detalladament en els pressupostos, si s'ha previst alguna partida pressupostària, alguna mesura estructural de defensa davant aquesta amenaça d'aquests acords internacionals. Entenem que la resposta és no, és negativa.

En l'àmbit de la R+D, partida pressupostària 572, es destina més de 72 milions d'euros a l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentària, IRTA, i orienten la investigació cap al carbó en el sòl, descarbonització i adaptació climàtica. On està la prioritat per reduir costos productius? On està la suposada..., l'aposta per incrementar la productivitat? On està la investigació orientada a millorar marges? Està clar que han convertit la innovació, com d'altres tantes partides pressupostàries, en un instrument de compliment ideològic. I observem que aquest pressupost alimenta una xarxa de societats i entitats que fragmenten la despesa i dificulten el control parlamentari, tals com d'altres, l'IRTA, l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentària, que rep 72,8 milions d'euros, el Centre de Propietat Forestal, amb altres 13,43 milions d'euros de despesa satèl·lit o INCAVI, l'Institut Català de la Vinya i el Vi, que absorbeix 4,8 milions d'euros.

També en la gestió forestal..., la gestió de personal se veu la seva contradicció amb aquests pressupostos. Així doncs, en el 2023 hi havia 2606 llocs de treball en l'administració general i en aquest any 2026 són 2.191. Veiem una disminució, però resulta que no veiem més tècnics en el territori ni més recolzament directe en les oficines comarcals. El que sí que es percep és més centralització i més recursos per a fiscalitzar i controlar fèrrriament el nostre sector agrari. I és que damunt, en els seus propis documents, qualifiquen el sector com de risc fiscal, com si ajudar els

agricultors després d'una sequera fos un problema comptable. No, senyor conseller, aquest no és un risc fiscal, donada la tessitura en les polítiques que ens

Fitxer 7

està col·locant el Partit Socialistes és una obligació moral i política.

Aquests pressupostos no estan fets per enfortir ni per corregir la pèrdua de la nostra sobirania alimentària, del que s'ha fet esmena. Tot el contrari. El que, d'altra part, no ens sorprèn, perquè no fan més que complir els objectius finals contemplats dins dels objectius de desenvolupament sostenible, elaborats pels buròcrates de Brussel·les, que és de reduir la producció del nostre sector primari. Existeix, doncs, una clara cruïlla contra el nostre sector primari.

Així doncs, considerem que aquests pressupostos no reforcen la llibertat del productor, sinó que el que fan és fer-lo més dependent. No busquen garantir la rendibilitat, sinó que el que fan és condicionar-lo a paràmetres ideològics. S'ha canviat el tractor pel llenguatge inclusiu, el mercat pel marcadore climàtic i la defensa del producte local i de proximitat per la submissió a acords globals que ens porten productes procedents de milers de quilòmetres. Es tracta, en moltes ocasions, sense garanties sanitàries ni traçabilitat.

No esperem de vostès uns pressupostos que, front a la competència deslleial, posin en el centre la rendibilitat, la competitivitat, l'aigua, l'energia assequible i la defensa del nostre camp. Es tracta d'uns pressupostos que, en lloc d'oferir unes comptes que donin vot de confiança a l'agricultor, el que fan és vigilar-lo; uns pressupostos que deceben perquè, si quelcom necessita el camp català, no és tutela ideològica, el que necessita és respecte, respecte, recolzament i més llibertat per estar per aquestes persones que estan arrelades al nostre camp i que s'aixequen cada matí per tal de procurar els aliments, és a dir, per donar-nos menjar.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, la senyora Núria Lozano. Té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. Bon dia i gràcies el conseller, a la secretària i a l'equip del departament per la compareixença.

Comuns vam orientar la negociació dels pressupostos d'aquest 2026 tant al febrer com al maig, en clau d'oportunitat per afrontar els reptes de país. I en aquest temps que vivim de desigualtats cada dia majors i on uns pocs estan destruint o intentant dur, si més no, els consensos globals que coneixíem en temps de malestar per l'increment del cost de la vida i en temps de crisi climàtica, Catalunya necessita ambició, una gran ambició social que posi el bé comú per sobre d'interessos particulars i del regat curt polític.

Avui posem en valor un acord de pressupostos lligat directament als reptes de la gent, perquè, en moments d'incertesa, la política només té una resposta possible: fer més fàcil la vida a les classes mitjanes i treballadores. L'objectiu de Comuns és que els catalans i les catalanes notin la millora en el seu dia a dia, que les polítiques públiques siguin un escut davant de la pèrdua de poder adquisitiu. I aquest acord és una eina per atacar de cara al que nosaltres considerem que són els tres grans problemes actuals del nostre país.

En primer lloc, la desigualtat a què feia referència anteriorment. Malgrat que el salari mínim puja i l'atur baixa, la prosperitat és cert que no arriba a tothom de la mateixa manera. El motiu té noms i cognoms i es diu «preus de l'habitatge» i es diu «beneficis empresarials que creixen a un ritme molt més alt que els sous». No podem o no ens podem permetre una Catalunya on els beneficis es multipliquen mentre els salaris es congelen. Necessitem, per tant, uns serveis públics forts que actuïn d'altaveu de la redistribució de la riquesa.

Segona problemàtica, l'emergència climàtica. Catalunya no pot perdre el tren de la revolució renovable. Negar el canvi climàtic davant la sequera o de les pedregades no és una opinió, és una irresponsabilitat. I qui no actuï avui està posant en risc el nostre sector primari i la nostra sobirania alimentària. Per tant, fer política climàtica no és un caprici ni ecològic ni ideològic, és protegir la pagesia, protegir la pesca i, per tant, protegir el menjar d'avui i el futur de demà.

I, en tercer lloc, la desafecció política. La ciutadania es desconnecta de les institucions quan sent que la política no respon a les seves urgències. Quan un

pagès ha de plegar perquè els ajuts per a la pedregada arriben tard, la democràcia retrocedeix.

És en aquest buit on creixen les forces antidemocràtiques amb un únic punt al seu programa, basat en l'odi i la divisió, davant dels que ofereixen ràbia. Davant dels que ofereixen antipolítica, Comuns responem amb responsabilitat antifeixista i, per tant, amb pressupostos. Si posar les persones al centre i protegir els seus drets davant el mercat i gravar la riquesa per finançar els serveis ens obliga a fer ideologia, doncs, ens reclamem orgulloses de fer ideologia amb la nostra tasca quotidiana.

Davant d'una Catalunya amb massa gent que no arriba a final de mes, amb un de cada tres infants en risc de pobresa, Comuns hem triat posar les institucions al servei de la majoria. No són els nostres pressupostos ideals, però també porten el nostre segell i converteixen part dels compromisos adquirits en els acords d'investidura amb Comuns en mesures concretes i determinades.

La gran prioritat de l'acord, parlant en termes de totalitat, és l'habitatge. A Catalunya, l'habitatge ha de servir per viure i no per especular. I ho demostrem desgranant un gir de cent vuitanta graus amb 2.500 milions d'euros aquesta legislatura; ampliació dels ajuts al lloguer per arribar a prop de cinquanta mil famílies més i una direcció general de disciplina per perseguir el frau. I un element central, la prohibició de compra especulativa, perquè a partir d'ara qui compri un habitatge haurà de ser per viure-hi o per llogar a preu regulat. I, a més, invertint en la cohesió dels nostres barris, amb la convocatòria del pla de barris, amb 1.200 milions d'euros fins al 2028.

I en matèria de drets socials, amb un autèntic escut de protecció social fruit de la negociació, amb més cent mil noves beques menjador en dos anys, en matèria d'infància, per caminar cap a l'accés universal i gratuït; un pla de xoc contra el sensellarisme, amb una dotació de 30 milions d'euros, que inclogui habitatges d'inclusió. I en termes de cohesió social, reforçar polítiques amb un increment en els pressupostos de migracions i refugi del cinquanta per cent i l'impuls de la nova estratègia catalana del poble gitano.

I, per tancar aquest bloc de drets socials, dues àrees clau fixades als nostres acords d'investidura amb el Partit Socialistes: primer, en dependència i discapacitat, amb prop de 180 milions d'euros per prestacions, noves places de residència, centres de

dia i mesures directes per reduir llistes d'espera. I, segon, fent justícia laboral al tercer sector, amb professionals precaritzades no hi ha serveis socials forts. Per això, fruit de l'acord d'investidura, es destinen 150 milions d'euros aquest 2026 i un nou model de tarifes per iniciar l'equiparació salarial i dignificar les treballadores del sector.

A Comuns practiquem una política exigent i útil; exigent perquè el nostre compromís és amb la gent treballadora, i útil perquè el país no pot enganyar-se. Hem arribat a un acord de pressupostos per donar certeses, per protegir drets, però tenim clar que també cal canviar de rumb en algunes qüestions. El model actual ja no respon als reptes de futur i, per això, hem posat al centre el reequilibri del territori i el suport al nostre sector primari. I ho diem alt i clar: cal triar entre tenir un camp amb pagesia o un camp buit que estigui en mans de fons de risc. A Catalunya no hem perdut superfície de cultiu, cert, però s'està concentrant en poques mans.

I, per tant, davant de la urbanització del camp, Comuns ens hem compromès a treballar per fer possible un model d'economia familiar agrària. I ho fem amb recursos concrets; ideològics o no, van destinats a les necessitats del sector que són fruit d'aquest acord. En primer lloc, aigua i futur, amb un pressupost que té una dotació de 90 milions d'euros, que van destinats a la modernització de regadius, 35 dels quals pactats amb el nostre grup, per anar destinats fonamentalment a les comunitats de regants més petites, que són les que més ho necessiten. En segon lloc, amb protecció real, augmentant les compensacions pels atacs a la fauna salvatge. I una qüestió no menor: també l'exigència d'una reducció dràstica dels terminis de pagament, perquè la pagesia no ha de finançar la burocràcia de l'Administració. I en tercer lloc, assessorament, perquè repliquem els serveis gratuïts d'assessorament a la transició agroecològica. I, per tant, menys traves i més acompanyament.

I el mateix succeeix amb el mar. El relleu generacional al sector de la pesca no es fa amb paraules, es fa amb fets. I per això aquest pressupost conté, pactat amb el nostre grup, un pla de foment de l'activitat. I posem en valor també els 10 milions destinats a les compensacions per a la paralització de l'activitat de la flota d'arrossegament i la instal·lació de portes volants.

Una qüestió no menor: l'equitat territorial, perquè és una qüestió de justícia democràtica. No ens podem permetre que hi hagi ciutadans de primera i ciutadans de segona, segons el seu codi postal. Per trencar la simetria del món rural, des de Comuns garantim l'augment del transport a demanda i estudis immediats per millorar el bus interurbà a comarques com la Cerdanya, l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça o el Pallars Jussà, entre d'altres.

I tot això lligat indistriciblement a la protecció de la terra. La millor eina contra el canvi climàtic és la preservació de la nostra biodiversitat. Amb aquest acord despleguem l'Agència Catalana de la Natura, amb 100 milions d'euros per a la restauració ecològica i convenis directes amb el món local. Això és fer política útil. Això és aplicar mesures de govern per a tot el país.

La conclusió és clara: Comuns apostem per un model de proximitat i de base familiar, un sector agrari, ramader i pesquer que ens garanteixi la màxima sobirania alimentària en plena crisi climàtica, mentre preserva el territori i cuida el nostre paisatge i la nostra biodiversitat. Per Comuns, defensar la terra no es fa amb proclames, sinó que es fa amb la protecció d'aquells que la treballen. I pensem que amb aquest acord de pressupostos fem un pas en aquesta direcció.

Avui demostrem, doncs, que, quan se surt de la zona de confort i es treballa per a la gent, l'entesa des de la pluralitat és possible. I ho fem sense renunciar a cap dels nostres posicionaments. Sap vostè perfectament, conseller, que nosaltres no compartim tots els plantejaments que es fan des del departament en qüestions com el control cinegètic o el model de Mercosur, algunes gestions també en matèria de regadius. Però negociar és estar disposat a moure les coses de lloc i, amb aquest acord, Comuns considerem que obrim camí cap a un canvi de model basat en la sobirania alimentària, els preus justos i la salut i el benestar animal. Perquè per viure al món rural s'ha de poder viure amb dignitat. I això vol dir garantir serveis públics, habitatge, infraestructures i connexió digital a pagès, exactament igual que succeeix a la ciutat.

I una última qüestió. I amb això acabo, president. Aquesta transició no serà possible si no ataquem la injustícia de la renda. No podem permetre que qui produeix els aliments es quedi només amb les engrunes del benefici. I, segons l'informe de l'Arca,

a la pagesia només reté el 6,5 per cent del valor total de la cadena alimentària, mentre que el noranta-tres per cent restant es perd en processos de caràcter intermedi. I tot això amb uns costos de producció un quaranta-tres per cent més cars que el 2020, a causa de la sequera; dels carburants; també de l'especulació amb els fertilitzants, que han pràcticament doblat el seu preu, els carburants i la guerra.

Això és el que cal revertir. Queda moltíssim per fer per evitar els contractes a pèrdues, però avui fixem un rumb clar, i és governar per la terra, és governar per qui la treballa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari de la CUP. El senyor Daniel Cornellà té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bon dia, conseller i a totes les persones que l'acompanyen del departament. Bé, tres mesos després de que ens presentés la primera proposta de pressupostos, tornem a estar aquí i ens presenta uns pressupostos quasi idèntics que fa tres mesos. En aquell moment, no van tenir el suport necessari per poder-los tirar endavant. Bé, el país, doncs, ha perdut tres mesos i ens tornen a proposar exactament el mateix, amb molt poques variacions, no?, realment. Per tant, la primera crítica que crec que és lògica que ens hem de fer és aquesta pèrdua de tres mesos que es podrien... Si, total, ens havien d'acabar presentant exactament el mateix, no entenem per què han passat aquests tres mesos.

Ens presenta uns pressupostos continuistes, que tots els departaments sempre acaben dient que hi ha un augment en el seu departament i no ho qüestionem. Però la realitat de les polítiques que s'han fet des de Catalunya, a l'Estat i fins i tot a Europa en aquests darrers anys, en aquestes darreres dècades, el que ens demostren és que això no és un problema de pressupost, el problema que té el sector primari, sinó que té un problema en les polítiques públiques que es fan. Que no totes, evidentment, es fan des de Catalunya, sinó que es fan des de diferents nivells, i que totes aquestes polítiques que es fan, en general, sempre acaben igual,

no?, que pleguin més explotacions familiars, les típiques que tenia el nostre país. I que, contínuament, es continuïn encara perdent moltes hectàrees de sòl agrícola. Cada any s'abandonen.

Hi ha una concentració, una concentració de terres. Però no només de terres, sinó també d'explotacions, sobretot ramaderes. Aquesta és una realitat. Per tant, més enllà del pressupost, aquí el gran problema que hi ha són les polítiques que es fan en el sector. Per això hem vist grans mobilitzacions aquest any, l'any passat, els últims anys, del sector. Perquè n'està fart. I sempre ens diuen el mateix: que això no va de subvencions ni d'ajudes. Que vostè ens n'ha explicat moltes i que evidentment que s'han de fer, i només faltaria, però que aquesta no ha de ser la gran política pública, sinó que han de ser d'altres que facilitin que aquestes explotacions puguin tirar

Fitxer 8

endavant, no? I ens parlava també de la incorporació de joves, però la realitat és que és totalment insuficient i que tenim un problema molt greu d'envelliment i que tot i que posin 10 milions per a la incorporació de joves, això ni de bon tros solucionarà el greu problema que arrosseguem des de fa molts anys.

Després, així en qüestions més generals, ens parla de 25 milions en plantes de biogàs i, fins i tot, ens ha parlat de l'estil de plantes que volen, que en principi no ens ha desagradat el que ha dit, de petites, repartides, etcètera. Però la realitat actualment és una altra. I li parlaré, per exemple, del projecte de la Sentiu Bioenergy que es fa a la Sentiu de Sió, un fons danès, és a dir, de fora, i ens fa una macroplanta de biogàs.

De fet, ja estan a la fase de demanar els permisos per començar les obres i, si tira finalment endavant, serà la central de producció de biogàs més gran del sud d'Europa. Aquesta és la realitat contraposada amb el model que vostè ens ha dit que voldrien, però la realitat és aquesta. Aquesta planta està tirant endavant tot i l'oposició de molts municipis i de molta pagesia.

Precisament, una oposició molt centrada en aquest model, en un model que recollirà 500.000 «tonelades». Crec que si el model que s'obté és el que vostè ens ha explicat, però que no estan aplicant, potser no hi hauria l'oposició que té aquesta macroplanta de biogàs.

I, a més, sorprèn que els hi donen una subvenció de 4,5 milions d'euros. Tenien un termini per executar-la del 30 d'abril del 2026. Evidentment, com saben, no està executada ni començada i els hi han allargat de manera excepcional fins a l'1 de febrer del 2027 perquè puguin tenir aquesta subvenció pública de 4 milions i mig.

Bé, nosaltres no hi estem d'acord. Entenem que aquestes facilitats no es posen a moltes de les subvencions, per exemple, que es donen al sector de la pagesia i, en canvi, sí que es donen a aquestes grans corporacions forasteres que venen aquí a fer macroplantes i a fer negoci sense importar-los el nostre territori i les afectacions que pot tenir, no? I aquesta és la realitat.

I a l'igual que li parlo del biogàs, crec que també és de rebut, perquè n'hem de parlar, perquè alhora que aquí ens parla de subvencions, d'ajudes, de projectes per fomentar el sector primari, alhora tenim una gran amenaça i que nosaltres considerem que el seu departament ha afrontat amb molt poca valentia, que són les afectacions que tindran en el sòl agrari els macroprojectes de renovables.

En el Plater, nosaltres pensem que el Departament no ha apretat lo suficient per garantir que s'aturi la pèrdua d'hectàrees i hectàrees de sòl agrícola. Havien d'haver apretat perquè, si més no, al Plater tinguessin un color diferent les hectàrees prioritàries, en zones prioritàries o aptes afectades per una Dun. Haurien de tenir un color diferent perquè se sàpiga que cada vegada que afectem una hectàrea, deu o vint, que estan dintre d'una Dun, estem afectant una activitat econòmica, estem afectant una explotació ramadera.

En aquest cas, segurament les més afectades, perquè saben que han de tenir ics hectàrees per poder fer les dejeccions ramaderes. Cada hectàrea que perdin suposarà una reducció de la cabana d'animals o el tancament. I això no ho ha tingut en compte. I nosaltres pensem que ho haurien d'haver marcat d'un color diferent per diferenciar-ho, per saber les afectacions que pot tenir al sector.

I no només això, sinó que protegir encara molt més tot el sòl agrícola davant de la situació ja precària del sector que en aquesta comissió coneixem perfectament tothom. I la realitat no ha estat aquesta. Ha estat un Plater que, de fet, molts dels representants del sector primari i els seus sindicats estan al·legant constantment no només contra el Plater, sinó contra aquests macroprojectes, perquè, a més, no es preveuen ni unes compensacions molt clares a aquestes explotacions que perdran hectàrees, que perdran terrenys i que es posen... bé, que posen en dubte la seva continuïtat. I alhora fem subvencions per incorporar nous joves. Vull dir, que les contradiccions són moltes i es veuen claríssimament.

Després, hi ha molts altres problemes. Moltes de les subvencions de què ens ha parlat sap que van tard. Algunes encara no han sortit. Els sectors es queixen que van tard, que les convocatòries de subvencions, per exemple, els ajuts Impuls.Coop, les subvencions per pal·liar les adversitats 2024-2025 han anat tard. És a dir, sempre anem tard. No se sap ben bé si la quantitat serà la suficient o, si més no, la que reclama el sector davant de la realitat que es viu, que és certa i que la controlen.

I tot això, quan fa les explicacions se'n descuida d'explicar-nos totes aquestes parts que no són tan positives o gens positives. Però sempre quan ens expliquen la seva mirada, el seu pressupost o la seva interpretació, sempre tot és en clau positiu. I nosaltres pensem que encara hi ha molt de camp de millora i, sobretot, molt de camp, més enllà dels diners, per defensar aquest sector amb polítiques molt clares que no valen diners però que sí que serveixen perquè no plegui ni un pagès ni una pagesa més.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, però no hi està present. Per tant, per acabar el torn i per tancar el torn és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Senyor Manel Ezquerria, té la paraula.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Conseller, secretària general. Una salutació també als membres de l'equip de Govern que ens acompanyen i a totes les persones i organitzacions

agràries que, segurament, ens segueixen pel Canal Parlament, que demostrin així una total implicació en el nostre sector primari i l'agroalimentari general. Diputats, diputades.

Bé, en primer lloc, agrair la presentació que ha fet dels pressupostos, conseller, i de la referència que ha fet a moltes de les mesures que s'estan implementant i que amb aquest nou pressupost agafaran un impuls, evidentment, que ha quedat més que clar.

És important per al bon desenvolupament del país i també cal posar en valor els acords arribats amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i Comuns. Al contrari del relat negatiu que han intentat exposar alguns grups.

Debatem uns pressupostos que expressen una idea molt clara, Catalunya torna a avançar en estabilitat i amb ambició i amb mirada de futur. Uns pressupostos que no es resignen a administrar la inèrcia, sinó que es mullen, que acceleren, que volen recuperar plenament la confiança, l'esperança i la capacitat de lideratge i l'orgull de país i l'orgull del nostre sector.

En un temps en què massa sovint la política es confon amb el soroll, el bloqueig o la confrontació estèril, aquests comptes representen exactament el contrari, serenitat i responsabilitat.

En aquest sentit, començarem amb una reflexió, en un moment en què sembla que a alguns els és més fàcil instal·lar-se en el titular fàcil, en la desqualificació o en la política de terra cremada, la ciutadania ens demana una altra cosa, ens demana solucions. I aquest sector nostre que defensem, jo crec que moltes vegades inclús trobem els acords per unanimitat, ens demana estabilitat i ens demana aquesta responsabilitat, que algun discurs d'avui no ha anat en aquesta línia.

Aquests pressupostos són, precisament, un exercici de responsabilitat política i de direcció de país. Catalunya disposarà el 2026 del pressupost més alt de la seva història, 49.162 milions d'euros per reforçar els serveis públics i vertebrar el territori, i amb un augment de recursos en tots i cadascun dels departaments. O sigui, en tots els departaments s'està posant molt el focus en el món rural i això crec que ha faltat una mica de reconeixement per part de tots.

Això va més enllà de la xifra global. El que és realment rellevant és la direcció política que marquen aquests comptes. Perquè aquests pressupostos tenen un sentit profund, donar resposta al present i, ahora, preparar el futur millorant la vida quotidiana i posant les bases per al país que volem ser d'aquí deu anys. Una Catalunya més forta, més justa, més cohesionada i amb més oportunitats.

I crec que aquí s'ha fet referència a moltes... El conseller ha exposat moltes de les oportunitats que se'ns obren. I és en aquest marc que pren tot el sentit del pressupost del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. El Departament comptarà amb 999 milions per a aquest 2026, amb un increment del vint-i-u per cent respecte al que tenim actualment vigent de 2023.

I això no és un ajust tècnic, sinó que ja també forma part d'aquesta declaració política que avui ha quedat més que clara. És la constatació que el sector agroalimentari, forestal i pesquer és una prioritat estratègica del Govern en un context climàtic, econòmic i geopolític complex. Ho repeteixo, una prioritat estratègica del Govern que creiem que ha quedat més que clara amb aquesta exposició, perquè el món rural és el centre de tot i no en va ocupa la majoria del territori de Catalunya.

I l'eix vertebrador que significa aquest pressupost es veu clarament en aquesta manera de buscar aquesta transformació i resiliència. Transformació per adaptar el sector al canvi climàtic, a la innovació i a la competència global; resiliència per garantir continuïtat i estabilitat i relleu generacional. Perquè si el món rural va bé, Catalunya anirà bé.

I aquesta aposta es concreta en sis grans eixos que s'han explicat i se n'ha fet referència i ho tindrem en el document, entenc. Primer, modernització i millora dels regadius. S'hi destinaran 90 milions d'euros per impulsar noves inversions estructurals, millorar l'eficiència hídrica, adaptar infraestructures del canvi climàtic i modernitzar els regadius com a projectes estratègics que assegurin collites.

Segon, més seguretat davant riscos climàtics i sanitaris, consolidació del pla d'assegurances agràries amb 30 milions d'euros que ja, tal com s'ha dit, s'ha doblat respecte al que veníem tenint en exercicis anteriors; i molts més recursos en reforçar la sanitat animal i vegetal, amb vigilància precoç i resposta davant de malalties

emergents. Les assegurances són un escut i la sanitat i invertir recursos en aquesta és competitivitat.

Tercer, relleu generacional i món rural. El contracte global d'explotació mobilitza 70 milions d'euros per establir rendes, fomentar inversions sostenibles i, sobretot, impulsar el rejuveniment del sector. Amb aquest tiquet rural també de 3 milions d'euros per facilitar l'accés als joves i nous emprenedors. També el nou pla Catifa Vermella. Són molts els exemples que podríem parlar de les accions per afavorir aquest relleu generacional.

I amb tot això, també destacar les ajudes directes de la PAC que en aquest context global mundial s'ha de posar en valor el fet que són polítiques que els europeus, tal com ha explicat que des de fora ens veuen amb aquestes polítiques, n'hauríem d'estar orgullosos. Poc també se n'ha parlat, no? O poc se posa en valor. En fi, sense relleu generacional sí que no hi hauria futur, però l'aposta creiem que és clara.

Quart, defensa del sector pesquer. La Direcció General de Política Marítima i Pesca experimenta un increment del 111 per cent, és evident, respecte al 2023. Evidentment que és importantíssim, 10 milions d'euros en total, repartits entre donar suport a la flota pesquera i la implantació de portes voladores d'arrossegament i reforç a la defensa del sector. Molt important això també. No només els recursos, sinó la defensa davant Europa, que podrien posar en viabilitat la flota mediterrània. Aquí s'han fet els esforços que durant molts anys no s'havien fet.

Cinquè, més gestió forestal i prevenció. La Direcció General de Boscos i Gestió del Medi incrementa el pressupost, també molt important, 52,8 respecte al 2023. 15 milions d'euros en franges de protecció, 4 milions a eixos de confinament per evitar grans incendis i molts més recursos per fomentar les captures de senglar i la lluita contra la fauna cinegètica.

També ha posat en valor, i crec que és molt important, creiem que és molt important, l'ajuda que s'està donant a les ADF per la feina que fan i com a coneixedors del territori a nivell mil·limètric, perquè cada una de les ADF viu al seu municipi i ho coneix tot mil·limètricament. Creiem que és molt important continuar amb aquest reforç perquè moltes vegades, i així ens ho van explicar en una reunió que van mantenir una vegada, ells són qui detecten el noranta per cent dels focs i els

extingeixen quan encara no han passat d'una hectàrea, que aquests no els acabem coneixent, però aquesta feina és molt important perquè després no es converteixin en un gran incendi.

També, en aquest sentit, s'incorporen, ho ha anunciat, trenta persones per reforçar aquest control de fauna cinegètica i creiem que gestionar els boscos és protegir vides, és protegir l'economia i és continuar vertebrant aquest país, no?, fer política de país autèntica.

Sisè, innovació, identitat i gastronomia catalana. El pla Innova, com ha anunciat, amb 10 milions d'euros. I també com a innovació, no?, l'estratègia de biogàs

Fitxer 9

és primordial per valoritzar les dejeccions ramaderes. D'aquesta manera caminarem cap a una gestió ambiental òptima.

I aquí creiem que cal fer una pedagogia amb informació realista, positiva; no amb desinformació, que creiem que en alguns moments algun grup parlamentari o algun sector de la societat n'ha fet un ús que creiem que no ajuda gens el sector. Ara també un grup parlamentari ha parlat de la planta de la Sentiu com un fons d'inversió, i creiem que això és parlar per intentar crear aquesta desinformació. Sí, un fons d'inversió, d'acord, però és un fons d'inversió de les polítiques que tenen als països nòrdics per a jubilats o aposten per aquests fons d'inversió per a treballar en el seu futur o fer treballar aquests diners que han estalviat per al seu futur. Aleshores, sense explicar això, sembla que parlem d'un fons d'inversió, dels oligopolis o de no sé què a vegades expliquen.

I també obvien que hi ha darrere un grup local de ramaders que han fet aquesta aposta de treballar amb aquesta empresa o amb aquest grup inversor, com vulguin dir-li. Però realment que per una economia d'escala el que no volien era tindre que exposar ells els seus diners, i per una economia d'escala és evident que és una planta gran, però segurament i amb els controls que tindrà no haurien de patir i traure's de la retina la gestió dels purins que s'havia fet deu, quinze o vint anys enrere, que allò sí que avui en dia ha quedat obsolet, perquè es tractava de plantes

de cogeneració consumint gas natural que produïa diòxid de carboni, s'assecava el purí i s'emetia en una mateixa zona a l'atmosfera. Aquell metà que ara, en realitat, amb les plantes de biogàs, es convertirà en biogàs per injectar a la xarxa. Jo crec que hauríem d'ajudar a portar un missatge de tranquil·litat i no alimentar aquestes desinformacions.

Bé, tornant a la reflexió inicial, em permet, president, acabo. La política té mecanismes d'avaluació, són les urnes. El debat és necessari; la crítica també és imprescindible. Però una cosa és fiscalitzar i una altra és intoxicar. Una cosa és discrepar i una altra és intentar bloquejar, que no faria falta, sinó que els que ho facin el que estan fent és perjudicar el conjunt del sector.

La gent vol optimisme i expliquem entre tots una mica les mesures importants positives que el departament està tirant endavant.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara tanquem lo primer torn i ara començaríem a obrir la possibilitat de que el conseller respongui a totes les preguntes que s'han plantejat. Per tant, tindria un torn de trenta minuts.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé. Gràcies, president. Un agraïment a totes les reflexions. Espero donar resposta a totes i si queda alguna cosa al tinter, evidentment, com saben, tot l'equip del departament i jo mateix, a la seva disposició.

Reflexió general, que jo crec que no hem de perdre el focus, i em permetran, que té a veure amb nosaltres, però no només té a veure amb nosaltres. Perquè la pregunta que els hi faria a tots vostès... Tenen..., jo crec que pràcticament tenen bastanta raó amb tot lo que han dit. Però jo crec que, no ho sé, lo primer que ens hauríem de preguntar és si poden passar més coses de les que han passat l'últim any, ja no dic els últims dos anys, que també. Poden passar més coses? La pregunta és: el món no havia estat mai tan potes enlaire com ara? Evidentment, temps molt foscos. Però és evident que el món ha canviat i que més coses no poden passar en tan poc temps.

I que les anem segurament superant, però jo crec que també necessitem aixecar el focus.

Escolteu, evidentment que ens ha generat tensions financeres. Ja els hi he dit, lo primer que els hi he dit: tensions financeres, tensions burocràtiques, no arribar a tot arreu on voldríem perquè no poden passar més coses, sobrevingudes, ja no dic sense pressupost. És que encara que haguéssim tingut pressupost i encara que aquest pressupost hagués sigut el doble del que tenim, també hauríem tingut retards.

Estem en el procés d'estabilització del personal. No cal que els hi digui, perquè ja ho coneixen tot això, totes les tensions que això ha generat en algunes estructures dels departaments. Però, és que, a més a més, haver de respondre ràpid amb consignacions pressupostàries que no teníem i, a més a més, havent d'atendre demandes de fa una dècada –i llavors m'hi referiré–, alhora pensar on hem d'estar d'aquí cinc o deu anys i alhora d'atendre, com els he dit, doncs, miri... I vostès jo crec que això ja va començar a l'època del govern d'Esquerra Republicana, amb totes les ajudes històriques que s'havien donat per fer front a la sequera. No havia passat mai. Llavors, què va passar? Per tant..., com també de la fauna.

Per tant, jo dic aquí, home, la sequera..., però, llavors, com saben les inundacions, els incendis, les guerres, els aranzels, el Govern dels Estats Units, que evidentment un dia una cosa, l'altre dia una altra, i tot el que això suposa. Ja no dic les implicacions que té en matèria de defensa, però també, evidentment, la competència tecnològica que tenim en aquests moments, que a vegades també voldríem liderar determinades innovacions i veiem que la tecnologia no la tenim nosaltres, que la té no sé qui.

I, també, evidentment, les malalties. El tema que també jo he dit mil vegades és: què hem de fer per respondre? Respondre ràpid. Aprofito parèntesi: «no volem diners a fons perdut.» Perdoni, els diners que rep al país, els diners que reben els agricultors és perquè tots puguem menjar barat. Aviam si ens n'assabentem. No vostès, que ja ho saben. Hi ha diners als agricultors perquè la gent pugui comprar barat.

Dos, hi ha alguns que defensen una renda, l'estabilitat de rendes dels agricultors, que tinguin una renda; per això està la PAC també o també per això estan les assegurances agràries. Ja tenim mecanismes que cal reforçar i millorar

d'estabilització de la renda de l'agricultor o d'abaratiment dels productes alimentaris per als ciutadans.

Vull dir que jo crec que aquí a vegades també diem «no, que no hi hagi tants diners a fons perdut». Escolti, si depenem del temps i aquest temps cada dia és més incert i cada dia genera més pèrdues... Doncs, escolti, o ajudem en aquest sentit també quan hi ha adversitats... El que passa que hem de trobar un equilibri. Jo estic d'acord amb vostès: cal trobar un equilibri, i tot aquell equilibri que pugui anar en base a fer inversions per reduir les pèrdues derivades d'un clima que cada vegada serà més advers ens anirà molt millor, cap aquí hem d'anar. Però també hi haurà d'haver una estabilització de renda via ajudes a fons perdut: via assegurances, via PAC..., digueu-li com vulgueu, però, escolteu...

Jo també els hi diria..., es pot fer millor? Evidentment que es pot fer millor. I aquí, evidentment, qualsevol proposta que tinguin anirem en aquest sentit. És que nosaltres vam convocar l'any passat setanta línies d'ajudes, i moltes eren extraordinàries i moltes no teníem el pressupost i moltes eren fons de contingència. I no us dic..., si gireu el cap cap allà, el director general us explicarà lo que costa també fer una despesa i vostès ho saben.

I tots els d'aquí, menys el grup de VOX, tots –tots– han governat o han tingut responsabilitats o han aprovat algun pressupost de la Generalitat. No som nosaltres els que hem construït tota l'arquitectura administrativa que fa que entre que un decideix una cosa, llavors fa les bases, llavors fa la convocatòria, llavors fa l'adjudicació, llavors fa la justificació i llavors fa el pagament... És clar que ho hem fotut algunes coses una mica complicades, eh?

I, per tant, control, sí; fiscalització, també. Són diners públics, no són diners..., són diners públics. Ara hem d'intentar agilitzar-ho una miqueta més, sobretot quan hi ha emergències, però no ens l'hem inventat nosaltres. No ha començat això, aquest Govern, aquí això, eh?

Llavors, jo crec que aquí s'ha respost a setanta línies de subvencions l'any passat, setanta línies d'ajudes l'any passat. I perdonin que ho digui, eh?: jo crec que som el departament amb més agilitat per convocar ajudes i, a més a més, que les fem més adaptades i concretes per a cada realitat, de cada adversitat, de cada territori i de

cada sector; a vegades massa i tot –a vegades massa i tot. I llavors, compte, també amb això, perquè diu «home, hi ha gent que es queda fora», evidentment, «oh, que no hi ha prou diners», evidentment, quan hi ha una partida pressupostària..., això de dir que «tothom que es presenti que la rebi». Home, si us plau, això no. Això no és..., l'Administració marca uns criteris, i a vegades fins i tot algú injustament es pot quedar fora. Però perquè es marquen uns criteris i perquè hi ha una consignació pressupostària? És que clar...

I perdonin-me, eh?, mai s'havien mobilitzat tant recursos, mai la Generalitat de Catalunya havia mobilitzat tants recursos per als agricultors i ramaders, els pescadors i la política forestal. I proposem ara un pressupost rècord.

I llavors els hi diré una altra cosa: escoltin i en volen més? Jo els hi demano també que entre tots cal que Catalunya reivindiqui l'activitat agrària, ramadera, pesquera, forestal, del món rural i de producció d'aliments. Ja ho he dit i ho torno a dir, o ho diré a la inversa: no la reivindiquem prou, no la defensem prou. A Mèxic, a l'altra punta del món; a Brussel·les, que s'hi ha d'estar, s'hi ha d'anar, s'ha d'insistir; hem de proposar i ens hem de queixar, per aquest ordre. Primer proposar i després queixar-te quan no et sembla bé, però amb una proposta sota el braç.

I crec que nosaltres hem donat mostres d'això, que hem anat a reivindicar allà amb propostes sota el braç, consensuades polítiques pesqueres. No dir «em queixo, això no m'agrada». Sí, clar, evidentment, benvingut al món real, en el qual res depèn tot el cent per cent d'un mateix. Però si no fem la nostra feina, evidentment, no ens en sortirem.

I a Catalunya, lo primer. No sé si podem haver reivindicat més les polítiques agràries tots plegats les últimes dècades. I això no és un retret a fa vint anys, que tot era molt diferent, a fa quaranta anys, ni a fa tres anys, ni... Jo estic en això, estem en això. Volem ampliar el focus d'influència i de reconeixement i de suport administratiu, burocràtic, pressupostari, d'infraestructures de les polítiques agràries, del món rural. Ho volem.

I, per tant, els demano que m'ajudin. Vostès em diuen que podia haver tibat més. D'acord. Hem fet tot el que hem pogut. Tant de bo vostès ens ajudin a tibar encara més. Però també els hi diria que no posin al retrovisor, però que sàpiguen que això,

els diners són limitats i que tots hem tingut limitacions en aquest sentit. Però ara és el moment.

També els hi demano un canvi de relat. És un error dir: «Plega gent, no hi ha joves, no té futur...» Escolti, vostès qui es pensen que invertirà en un sector que diem això? Qui se'n va a viure al món rurals si diem que al món rural desapareixerà? Qui es dedica a l'activitat? Qui demanarà un crèdit al banc si no...? És que ni el banc et donarà els diners. Escolti, jo dic una altra cosa, és que ja dic el relat de futur: tothom, qualsevol persona amb dos dits de front sap que els propers vint-i-cinc anys s'haurà d'augmentar un seixanta per cent; això està escrit, documentat, seixanta per cent d'augment de producció d'aliments els propers vint-i-cinc anys.

Per tant, és evident que aquí hi haurà una necessitat de produir més aliments i un negoci. Els podem fer? Sí. Que hi ha adversitats, models –llavors m'hi referiré també–, que hi ha amenaces comercials, d'acords? Evidentment. Amenaces climàtiques, amenaces de no sé què, que els més grans tenen més capacitat? És que evidentment.

Nosaltres el que hem de fer és accelerar les polítiques públiques que fa molts anys que sabem que les hem de fer. No hem invertit prou en regadius; ho hem. Suport al producte local; ja ho he dit, menys mirar el que passa a l'altra punta del món i més mirar aviam si els nostres productes, els nostres consumidors catalans, consumeixen, s'informen del que consumeixen quan van a casa. I intentar que no desapareguin els mercats municipals i mirar que la gent tingui possibilitat de vendre *online*. I ara aquestes iniciatives que hi ha de productors que s'ajunten per fer una comercialització conjunta.

Si n'hi ha 48.000 de propostes per fer, que necessiten reconeixement dels ajuntaments, de la Generalitat i, sobretot, dels ciutadans. I també un missatge més contundent de cara als ciutadans; a les escoles, per descomptat, però també als ciutadans. Amb això hem sigut una mica tous –tous. Ja veieu com està el món: tothom defensa els seus interessos arreu del món i nosaltres aquí..., a Europa, primer, i nosaltres també. Estem a favor de les exportacions, però encara estem més a favor que el que es consumeix al costat de casa ho potenciem.

I com he dit: aquí hi ha un equilibri entre tres visions. Hi ha temes històrics que fa molts anys que sabem que els hem de fer. I la diputada de Junts m'ha dit «els regadius». Miri, feia quinze anys que havíem de fer les dos inversions de regadius del Priorat, de Guiamets i de Margalef; ja estan fets, un està fet, l'altre està a punt d'acabar-se. Xerta-Sénia, quinze anys aturat; està en funcionament. Els regs de Tremp, deu anys aturat; les obres s'estan fent.

Canal d'Urgell, inversió històrica. Quant fa que en que parlem d'això? Els que sou de Lleida? Vint anys? Entre que s'ha de posar el projecte en funcionament...? Més? Al cap de pocs mesos, proposta sobre la taula consensuada amb el ministeri, amb el departament i amb el sector. L'hem hagut de replantejar. El tornem a replantejar. Farem el que faci falta fins que trobem el camí, i avui hem anunciat ja que hi ha aquest acord per començar-ho a fer. Això no està el pressupost. Mil milions d'euros, amb finançament de l'Estat, a través de SEIASA. No està aquí, però, clar, han d'estar d'acord. Per tant, aquí també.

Riudecanyes, situació molt greu. L'EDAR de Reus està al pressupost de l'ACA i, per tant, es farà. I nosaltres la part que ens toca, que hem de fer dues basses, ja s'estan fent. I això tardarem dies i haurem d'anar fent. Però dic «ostres, aquí hi havia també moltes assignatures pendents». I això ho hem fet sense desatendre les emergències del moment. No cal que us expliqui les tensions amb la gestió

Fitxer 10

de la PPA, de la dermatosi, etcètera, etcètera.

Diputada d'Esquerra. Té raó. Té raó. Nosaltres hem sigut el dic de contenció de les malalties animals, especialment dermatosi i PPA, per al conjunt d'Espanya. Fins i tot et diria d'Europa. I per tant, aquí hi ha d'haver una aportació, dels 88 milions d'euros que hi hem destinat, hi ha d'haver una aportació de l'Estat, evidentment. Evidentment. I ja ho hem demanat i per tant aquí esperem que hi hagi un d'allò. I després, tant o més important que això, sobretot, el que he dit abans: tenir projecte de futur, cap a on hem d'anar. I totes aquestes infraestructures necessiten planificació. Per tant, vostès han criticat que hi ha partides que no van directament relacionades amb el Departament d'Agricultura. Jo els ho pregunto: és que el món

rural no depèn de les polítiques d'habitatge? És que el món rural no depèn dels consultoris locals, que la gent no marxi dels pobles precisament perquè no hi ha metges, perquè no hi ha consultori? O perquè no hi ha unes carreteres? O perquè no hi ha fibra, o perquè no hi ha 5G? O perquè no hi ha l'escola rural? Totes aquestes polítiques públiques de què parlem, o de mobilitat, no afecten el món rural, no afecten la competitivitat? Avui dia una explotació necessita cobertura 5G, necessita fibra, necessita una estructura educativa a l'entorn, les escoles agràries. Hòstia, és que tot l'acord entre Comuns, Esquerra i el PSC i el Govern té un impacte en el sector agroalimentari. És que al final també tinguem una visió de conjunt. I moltes de les coses, com ha dit la diputada, que ara s'han pactat s'havien pactat amb anterioritat perquè ja ho havíem parlat, perquè havíem fet mocions, perquè n'havíem parlat reiteradament i eren demandes, i algunes de tots vostès, que ja les havíem incorporat a la proposta inicial del pressupost. I tant de bo, aquella vegada que vam fer la primera compareixença, ja hagués valgut. I no, no hi havia majoria. Ara n'hi ha, per tant, escolti, jo crec que aquí també una mica també de visió general. La gent del món rural i el món agrari vol aquestes polítiques que hem aprovat, d'acord?

Jo també els demanaria, si us plau, a part de les percepcions, que parléssim amb dades. Quan diem què va passar el 2025, ens agradarà més o ens agradarà menys. Jo no dic que no haguem de desagregar les dades i veure que aquí hi ha situacions molt diferents. Però, escolteu, el 2025 al mig d'un temporal històric –temporal metafísicament parlant, perquè ho agafava tot, també a escala geopolítica, etcètera–, la renda agrària vam trencar una barrera que teníem, que no hi havia manera que la renda agrària superés els nivells dels últims vint anys i estava plena. I vam trencar, després de dos anys de pujada. Aquest era el tercer any que pujàvem al 25, amb una renda agrària, que això vol dir el que rep un agricultor i un ramader pels seus productes menys els costos i deflactat. No el que rep la indústria, el que rep un agricultor i un ramader, les millors dades dels últims vint anys pels costos, sobretot, i pels preus de l'alimentació animal, també diguem-ho. I això pot donar sis voltes de campana els propers anys. Tampoc que ningú es confiï, i que veníem d'un any 20-22 molt dolents. I els joves, escoltin, tenim un indicador de joves que és la incorporació. Jo li dic, escolti, que veníem d'una davallada i ara venim amb un augment. Que hauríem d'estar tots contents. I el que hauríem de fer és parlar amb

aquests joves, amb els 340 joves que s'incorporen el 26, parlar per assegurar-nos que els vagi bé. I posar exemples de gent jove que s'hi posa i que els va bé, no que sigui un *rara avis*. De facturació del sector agroalimentari, divuit per cent de l'economia, també hi va haver un rècord de facturació l'any passat. També hi ha la inflació...hi ha moltes coses aquí. I de les exportacions, tres quarts del mateix, que ja ho he dit també.

Llavors, dius, home, hi ha moltes dificultats, però jo crec que també hi ha un gran petit miracle que és la resiliència del sector agroalimentari i de les empreses. Tenim gent molt professional, a vegades fins i tot davant de la lentitud de l'Administració pública. Ja ho dic. Sort del teixit empresarial i dels agricultors que tenim, que són lluitadors. I aquí tenim un ecosistema industrial de transformació d'aliments... I també us diré una altra cosa: una producció d'aliments sense un sistema de transformació industrial és un error i som la primera comunitat autònoma d'Espanya precisament per això. Altres llocs fan producció d'aliments, però no tenen transformació. Aquí ho tenim i tenim una sort i ho hem de reivindicar. I hem de ser responsables i quan algú té una producció ramadera ha de ser responsable amb la producció energètica. Renovables, ara mirarem això de les bateries. D'acord? Sí que es poden finançar les bateries si ho demanes en el mateix moment de les plaques. Llavors, mirarem aviam aquell que no ho ha demanat, aviam com ho podem fer. Si poguéssim fer que només es poguessin demanar les bateries, com també amb les dejeccions ramaderes. Quan s'acumula dejeccions ramaderes, doncs s'ha d'agrupar per tal de fer-ne una gestió, per tal d'anar cap a l'economia circular i fer una gestió sostenible de les dejeccions. I jo –al diputat de la CUP, que ha dit el tema de les dejeccions–, el que he dit és que les subvencions, les ajudes, els 25 milions d'euros d'ajuda a plantes de biogàs del 25 n'hem canviat els criteris per fer tot això. Altres que venien en tramitacions anteriors, evidentment, el departament en aquests moments no paraitzarà tràmits que ja tenen els seus tràmits fets i, per tant, que tenen també els seus drets. Per tant, hem intentat i intentem fer-ho així.

Què més? A la diputada de Junts i a tots els que han criticat el pressupost: molt legítim. Jo crec que en aquest panorama que hi ha quan mirem la tele, però també a Catalunya i el que vol el ciutadà, és polítics valents. I no dic que no ho siguin per votar en contra, però és valentia. I es va fer una frase molt famosa d'un diputat de la

CUP que deia que qui té menys de cinc contradiccions –com era allò?–. Qui té menys de cinc contradiccions, actua amb dogma de fe. Tots en tenim, de contradiccions. Home, és que clar, el fàcil és quedar-se al racó i dir jo em quedo, jo tinc la veritat de tot i no assumeixo els contra. És clar, tots voldríem més diners, tots voldríem... Per tant, home, perdoni. Jo em pregunto, doncs sí, els Comuns, ho ha dit la diputada dels Comuns. També hi ha coses en què no coincidim. Amb la diputada d'ERC tres quarts del mateix, i tots ens exigim. Doncs jo crec que el ciutadà vol que, escolti, a mi no em vingui amb històries que jo tinc aquí molts embolics i vull que l'administració sigui part de la solució, no part del problema. Doncs això és part de la solució. Això és part de la solució. I si creu que n'hi podria haver més, doncs evidentment disposats.

Parlava de l'Ebre. Miri, jo de l'Ebre, per la part que em toca –he anat molt a l'Ebre–, jo no sé si mai hi havia hagut un desplegament, que amb les adversitats que hi ha hagut a l'Ebre, que més no n'hi poden haver, del desplegament que s'ha fet d'infraestructures, de camins i també d'agilització en aquestes respostes. Ja li he dit lo del Xerta-Sénia, però també de les DANA. I aquest és el camí, està bé. Però s'ha fet molt.

El tema dels regadius ja li he comentat i ha parlat de simplificació. Bé, jo aquí, escolti'm, també agrairia que vostès pensessin, a part d'aquestes reunions que fem de tant en tant de simplificació administrativa, que també pensessin en quin sistema podem articular perquè vostès també participin més concretament de la simplificació administrativa. Nosaltres vam fer un decret, que es va aprovar, de mesures urgents, que hi havia temes de simplificació, i en farem més. Llavors, aquí també els demanaria que està molt bé dir que s'ha de simplificar, però potser també cal concretar aviam on ens fiquem. D'acord?

D'Esquerra Republicana, totalment d'acord. Ha parlat vostè dels acords que tenim en matèria de finançament, de l'IRPF. Per tant, jo crec que aquí hi ha el president també ha sigut molt explícit en això. Allò del govern d'Espanya, ja ho ha dit, estem d'acord. Jo crec que aquí hi ha d'haver una corresponsabilitat. Del Canal d'Urgell, ja hem quedat que seguirem treballant per tal de buscar fórmules de finançament per l'acoblament de les finques amb les diferents tipologies de propietaris que tenim.

D'acord, però jo crec que és una bona fórmula començar per les col·lectivitats on hi hagi majoria i llavors facilitar que qui no vulgui modernitzar –això és important–, fins i tot els que ho facin, qui no vulgui modernitzar no hi estarà obligat. Per tant, tu pagaràs en el moment que vulguis fer també l'acoblament de la teva finca i llavors sí que es repercutirà la part dels costos de la xarxa primària i secundària.

El tema forestal, doncs totalment d'acord. Cal invertir-hi. Farem una convocatòria per modernització de maquinària, augmentarem els recursos per boscos públics, per boscos privats i, per tant, i sobretot, jo crec que el més important és bioeconomia, bioeconomia, bioeconomia, que vol dir generar economia en què tingui un valor el material natural que hi ha al bosc. Que tingui un valor, tant de tota la silvicultura, però sobretot, a part de la biomassa, allò que en construcció o en bioproductes... Tot això que està passant, que jo sempre dic que em fa molta gràcia –molta gràcia no, però que és sorprenent–, que hi hagi medicaments que s'estan fent amb productes naturals o també empreses que els va molt i molt bé que estan fent cosmètica natural amb producte natural. Ostres, doncs tot això, no podem perdre el tren d'això. I jo crec que aquí vostès van fer molt bona feina en definir el congrés de bioeconomia, el biohub i, per tant, de posar aquest tema en el focus. Molt important, molt important. I si no fem la feina...i hi ha molta feina a fer, aquí.

La diputada del PP, senyora Berenguer. Escolti'm, 26. Pot haver-hi més diners o no pot haver-hi més diners? Escolti, el pressupost més alt de la història. Això no ho ha pogut dir cap –bé, sí, que hi ha algun altre que segur que ho devia dir–, però mai cap conseller d'agricultura havia tingut mil milions. Sembla molt, sembla poc, sembla que... Escolti, els fets són aquests. I dos: Catalunya. I no sé si hi ha algun govern al món pot prescindir de tenir pressupostos en aquests moments. Llavors, es pot quedar a la trinxera o també podria agafar i dir, escolti, vostès havien aprovat pressupostos també d'un govern, però també he de dir, home, no sé si aquest context dona per donar la mà en algun moment. Que no dic que no ho facin, però jo crec que si en algun moment de la història, i no dic ara, però jo crec que aquí tots plegats hauríem d'intentar veure com també donem la mà.

Al senyor Vilafranca Villafranca. Simplificació, ja ho he dit. Vam fer el decret. Aquí, escolti, aquí hi ha molta feina a fer. I allò dels acords comercials ja ho he dit. Què

crec que s'ha de fer? Reclamar, parlar clar, reclamar –com deia– clàusules mirall; reclamar l'augment de controls en frontera; reclamar aquest fons econòmic que hi haurà clàusules de salvaguarda, el fons econòmic que ja va dir a Brussel·les; reclamar la PAC, que la PAC no es retalli, que és el que s'està discutint ara –retallem o no retallem la PAC?–. Això és molt important. Aquí hi ha molts diners en joc que s'hauran de decidir els pròxims anys. I sobretot, el que deia: està molt bé mirar allà i demanar això, però anem a mirar també d'accelerar els canvis i les inversions que sabem que fa temps que hem de fer, que ja les hem parlat tots aquí. Escolta, què depèn de nosaltres? Que hi ha molta feina a fer i molt recorregut. I primer, allò que deia del suport a la producció de productes locals, que vostès em van demanar que ho poséssim i ho hem posat d'acord.

A la diputada dels Comuns, que jo crec que ja ho he comentat. Les polítiques d'habitatge i mobilitat, allò de l'aigua dels regadius, que ja ho ha dit, totalment d'acord. Les compensacions, és important. No hem parlat de fauna salvatge, també. Hi ha aquest difícil equilibri entre fauna salvatge, ramaderia i, per tant, aquí ja hem fet un canvi amb el decret. Hem augmentat –que ens ho havien demanat vostès– les compensacions, les hem fet al lucre cessant. Per tant, intentar donar una resposta molt més ràpida i molt més integral als ramaders afectats.

I un tema que no he dit. L'assessorament i l'acompanyament. Tenim tecnologia, experts i coneixement per tal de poder acompanyar d'una manera molt més efectiva els ramaders i els agricultors quan es troben amb plagues, amb problemes, a tota la cadena de valor, també en la comercialització. Llavors, jo crec que aquí presentarem les properes setmanes un nou sistema per articular aquest acompanyament, aquesta ajuda i assessorament per produir horta en un hivernacle, per les plagues, per les malalties animals, per la per la bioseguretat. Tot... Per les plantes de biogàs, per tot. Jo crec que tenim experts reconeguts a escala internacional en cada matèria i a vegades no arriba a l'agricultor quan té el problema o al pescador o a qui sigui.

D'acord. Al diputat de la CUP. Jo crec que és un clàssic que sempre tenim, de dir si s'estan concentrant les parcel·les, s'està abandonant el territori o tot és gent gran. Aquí hi ha concentració de grans explotacions amb pocs propietaris? Jo crec que si ho comparem amb la resta d'Espanya, la resta d'Europa i la resta del món, no.

Catalunya és un lloc de poca superfície agrària i, a més a més, molt atomitzada, de molts propietaris. Precisament, nosaltres som un exemple de manteniment de l'activitat agrària amb molts propietaris i agricultura familiar. El que hem d'intentar és que tinguin les eines –miro el president, que és també agricultor–, que tinguin les eines precisament perquè puguin competir i es puguin guanyar la vida. I evidentment, aquí la capacitat de negociació d'inversió no és la mateixa d'un gran o d'un petit. Per tant, jo crec que aquí sí que hem de fer això, però precisament de posar-ho en valor. I moltes vegades, la granja intensiva ens ha salvat aquesta viabilitat

Fitxer 11

d'aquestes explotacions, aquest equilibri, d'acord?

Allò dels joves i les ajudes ja ho he comentat, plantes de biogàs també, ja li he dit. Crec que queda clar. Allò de les renovables, deia el Plater, però jo dic les renovables, bé, ja ho he dit també. És de vital importància que Catalunya mantingui, preservi i potenciï el sòl agrari. I, per tant, també és evident que anem molt tard a les renovables i que s'hauran de fer renovables, que anem tard. Ara, hi ha d'haver uns..., ja ho he dit, els plans territorials agraris que diguin, escolti, que identifiquin quines són... Doncs no és el mateix un regadiu que un secà i no és el mateix un secà segons on que un altre. Per tant, jo crec que aquí necessitem... Nosaltres, el que faci falta, nosaltres hem d'informar des del departament de qualsevol projecte que afecti el sòl agrari. Nosaltres a defensar la nostra feina és defensar el sòl agrari. Així ho dic. I, per tant, aquí també parlem de les eines de planificació de renovables, hem de veure com aquí. I aquí hi havia hagut, ja saben, també negociacions amb els grups parlamentaris per veure que realment quedés blindada, especialment a les zones de regadius, i cap aquí hem d'anar.

Allò dels pagaments pendents, ja ho hem parlat també, en aquest cas, l'organització Unió de Pagesos ens va dir que hi havia una sèrie de pagaments que estaven pendents. Com els deia, fem tant cirurgia de tants d'allò que llavors voldríem anar més ràpid i hem quedat per fer un calendari d'aviam com desencallar totes aquestes ajudes, com les xarxes antipiedra, que ho ha comentat –que no m'ho deixi– la

diputada d'Esquerra. Estem ja tramitant... Les bases, estan publicades les bases? *(La secretària general intervé sense fer ús del micròfon.)* Estan publicades les bases. Esperem que abans d'acabar l'estiu puguem obrir la convocatòria, amb 8 milions d'euros per les xarxes. *(La secretària general intervé sense fer ús del micròfon.)* No estan publicades? *(La secretària general intervé sense fer ús del micròfon.)* Estan a l'assessoria jurídica. Doncs bé, que abans de l'estiu puguem ja obrir la convocatòria i amb els 8 milions d'euros per poder tirar endavant.

A mi m'agradaria que els últims deu anys hi hagués hagut convocatòries de xarxes antipetra cada any, cada any. I després una altra cosa, les xarxes antipetra també es poden demanar per grups operatius, també es poden demanar per contracte global d'explotació. Per tant, aquí també el missatge que hem de donar..., o per finançament a través de l'ICF, per tant, el missatge que hem de donar és que s'ha de cobrir les explotacions amb xarxes antipetra i que hi ha diferents eines i que ara n'hi haurà una de nova, però que ja n'hi havia, perquè també han prioritzat altres línies d'ajudes, no per xarxes sinó per altres coses. Per tant, però que aquesta és una prioritat i el que hauríem d'intentar que hi fos cada any els propers deu anys.

I acabo, president. Gràcies al diputat Esquerra i al PSC per la intervenció que ha fet. Evidentment, com ha dit, lo tema de la PAC és un tema importantíssim, com la catifa vermella, que ho ha dit. Hem intentat fer una reflexió integral del que s'ha de fer els propers anys. I, com molt bé ha dit, jo crec que la gent, i ho he dit al principi, la gent el que espera de nosaltres és que aportem solucions i que aportem respostes a tot el que està passant, no que aportem més incertesa o que aportem més dificultats. Per tant, això és el que hem intentat fer i, evidentment, demanant la complicitat de tothom en aquesta línia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara obrim un segon torn. La diputada de Junts té la paraula, Irene Negre, per cinc minuts.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Conseller, ens ha dit que ha augmentat el pressupost respecte als últims pressupostos, però és que només faltaria que no s'hagués augmentat i que s'hagués quedat el pressupost per a Agricultura. Jo li recalco que dels 175 milions d'euros que s'ha augmentat aquest pressupost, 67 milions d'euros són provinents de modificacions legislatives que s'han fet al Parlament, los 45 milions del fons agraris, 10 milions que provenen d'empreses i els fons nuclears i els 12 milions aproximadament que han de venir també per a la pesca dels fons nuclears.

A més a més, nosaltres el que volem és donar compliment al cent per cent de les mocions que hem portat en aquest Parlament. Fa un any i poc vam fer una moció de pesca per aprovar aquest deu per cent addicional dels fons nuclears el 25 i el 26, per donar resposta a totes les necessitats que tenien en aquells moments. També una moció de gestió forestal que hem dut a terme fa pocs mesos i ha aprovat que si fem els càlculs són 36 milions d'euros per a maquinària, per a boscos privats, per a boscos públics, en fi, per a gestió forestal i, per tant, el que demanem és que es compleixi això. Per a nosaltres creiem que el suport al sector agrari hauria de basar-se en 70 milions d'euros i no en la xifra que vostès ens proposen.

I també dir-li que, pel que deia de gestionar, gestionar una conselleria, gestionar un ajuntament és precisament fer aquestes coses, gestionar el dia a dia, gestionar els treballadors, atendre les qüestions sobrevingudes i també planificar el futur on volem arribar. Per tant, no estan fent res de nou que no hauria de fer un gestor. I aquí no estic dient ni si fa bé ni si fan malament, si no que fa la feina que li toca.

Llavors, aprofitant, malgrat no sigui una qüestió de pressupostos, ja que vostè va fer la visita a Mèxic, no sé si hi ha una possibilitat d'obertura de nous mercats per a Catalunya, per als productes de Catalunya i si ens podria fer cinc cèntims. I del pressupost que parlava dels canals, ja hem vist que estava contemplada a l'EDAR de Reus. El que no hem vist són els 76 milions d'euros del projecte de la comunitat de regants del Baix Priorat.

El que li deia de les bateries, de les subvencions de les bateries, és precisament que aquelles persones que tenen plaques instal·lades en anterioritat i volen adquirir ara les bateries, aquestes no són susceptibles de finançament i, per tant, jo crec que

s'hauria d'estudiar bé això, perquè això vol dir també tancar-los les portes i crec que aquestes..., creiem que aquestes bateries també s'haurien de subvencionar, perquè voldria dir que aquestes persones, quan no tenen la llum de les seues plaques solars, tindrien la llum de les bateries i no els caldria accedir a la llum de la xarxa elèctrica que ve d'energies fòssils. Per tant, també hi ha aquí una voluntat d'energia renovable que s'hauria de considerar des del departament i li demanem que ho tingui en compte a l'hora de poder fer possibles modificacions.

I vostè ha dit que tibarem. Sí, naltros tibarem tot el que podem i el pitjarem amb molta valentia, utilitzant ja les mateixes paraules que vostè ens ha llançat. I jo crec que el repte aquí de tots plegats és canviar dos de les frases que em van dir uns pagesos que lamentablement t'impacten molt, que és que «els pagesos sempre anem en diferit». Això s'ha de canviar. Els pagesos han de tenir en temps i antelació les ajudes i tot el suport. I «treballar per pagar els treballadors a Hisenda i la Seguretat Social», això també ha de canviar, perquè no podem donar un missatge pessimista. Això és evident, ho compartim, però el que no podem continuar és donant l'esquena a la realitat. Hem de poder denunciar aquí, al Parlament de Catalunya, quan vostè ve a comparèixer, que el sector primari està tocat i que necessita molt suport i demanem, evidentment, que tots els recursos possibles vagin també per Agricultura.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Senyora Bergés, té la paraula.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Abans de respondre al conseller, a la diputada Berenguer, cap sorpresa en el que ha dit i, a més a més, cap sorpresa tindrem tampoc amb el posicionament del seu partit quan es voti el nou model de finançament i la possibilitat de recaptar l'IRPF, que, per tant, estan renunciant a que puguin arribar més recursos a Catalunya i amb aquest sector primari que vostès tant defensen, però que després, quan estan a Brussel·les, també voten a favor d'un Mercosur, a favor d'una PAC que retalla. Per tant, aquestes incoherències les trobem molt greus.

Conseller, sí, poden passar més coses, segurament, és possible. Vull dir, estem amb una incertesa, però això és governar. Governar és entomar quan venen totes aquestes coses i reaccionar i fer que el país funcioni i la nostra funció és quan puguem ajudar a donar suport, evidentment, fer-ho perquè, tal com he dit a la meua intervenció, en aquests moments hem de demostrar que la política resol els problemes i que aquest Parlament també pot ajudar a que el Govern pugui tirar endavant les necessitats, pugui resoldre les necessitats de la ciutadania, sigui pagesia, sigui qui sigui.

Setanta línies, no sé quants regadius. Ara ha fet un repàs, les dècades aquestes i mirar enrere, a mi no m'agrada mirar enrere, mai. Però dels regadius que ha anomenat gairebé tots, per no dir tots, perquè ara no em voldria equivocar, ja eren projectes que estaven realitzats pel Govern Aragonès, però és igual. No entraré en aquest debat.

El tema de cooperatives, quan parlem de la propietat, aquí abans ho he dit, però també demanem que es continuï apostant per aquesta..., pel cooperativisme que és el model català i que ja hi ha l'Impuls.Coop i que es vagi convocant perquè està donant molt bons resultats.

Amb el tema del relat de futur, estem totalment d'acord en que hem de generar unes condicions que no són només dir que donem una ajuda a la pagesia, sinó que amb aquest pla de pobles, amb temes de mobilitat, per tant, és tot el conjunt el que fa que el país funcioni. I el sector primari acompanyat del sector agroalimentari, nosaltres estem convençuts que serà la palanca de transformació econòmica del món rural i hem de posar totes les eines necessàries.

I, per acabar, perquè a més tenim una altra comissió a les tres, compliment dels acords, nosaltres, quan acordem coses, volem que es compleixin. Sí que hi havia ajuts per les malles de protecció antipendra abans. Hem volgut fer un pas més i, per això, ho vam acordar i arriba amb retard. Això crec que ho podem reconèixer i que s'ha de complir.

I per acabar, la missió nacional, conseller, nosaltres he començat dient que la posarem tota, la que els hi falta aquí, quan s'ha d'anar a negociar amb l'Estat i quan s'ha d'anar a Brussel·les. No es compari amb les comunitats autònomes. Catalunya

s'ha de comparar amb altres països, quan està dient que som la comunitat autònoma que fa més ajudes o que ajuda més en les assegurances. I quan arribi a Brussel·les a proposar, a queixar-nos, però també quan el ministre o l'Estat espanyol fa polítiques que no són les que volem per Catalunya, també plantar cara i aquesta ambició.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. El torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, president. Conseller, per les seves respostes. Vostè s'ha referit a una mirada àmplia, doncs aquesta mirada àmplia és el que jo he exposat, el que he dit, doncs, queda molt lluny el seu departament quant a l'augment pressupostari, si el comparem amb política lingüística, un quaranta-tres per cent, amb Unió Europea i Acció exterior, un trenta per cent, etcètera.

El Departament, de fet, queda..., és el tercer per la cua en aquest augment pressupostari. Sí que vostè ha dit: «El pressupost més alt de la història», però també ho ha dit: En poc temps li ha caigut moltíssimes coses, malalties, plagues, el canvi climàtic. Doncs precisament per aquest motiu hem legitimat i del tot per poder exigir més en aquest acord amb Esquerra Republicana.

I unes partides que també ha anunciat. En moltes d'elles ja li diem que ens resulten del tot insuficients. Ens crida molt l'atenció el sector pesquer, únicament amb 10 milions d'euros. El mateix en apicultura, per combatre la vespa asiàtica hi ha la proposta de resolució aprovada amb 8 milions, i demanarem, doncs, el compliment i la seva execució. Altres dades, aquest quan cau un vint per cent la despesa en modernització en les cooperatives. I ens sorprèn també diners que es destinen a empreses privades que passen d'11 a 73 milions d'euros, el que significa una multiplicació per set. Ens haurien d'aclarir també aquesta partida i els criteris.

I ja ho sap bé el que li diré. L'opacitat de l'Institut Català de la Vinya i el VI, l'INCAVI, i les seves conclusions de l'informe de fiscalització que en fa la Sindicatura de

Comptes d'aquest organisme autònom, amb deficiències de destacada consideració.

Vostè també ha parlat de les inversions, de les inversions i el territori, però fixi's que el seixanta per cent de les inversions pel 2026 estan territorialitzades, però s'estan concentrant al Barcelonès, al Vallès Occidental, al Baix Llobregat, al Vallès Oriental. I les inversions de la Generalitat tenen un pes ínfim en el pressupost, només el 7,5 previst per a l'any 2026. Cada any només s'ha executat menys del cinquanta per cent de les inversions d'aquest pressupost definitiu. L'endeutament del sector públic de la Generalitat també, no s'hi ha referit, però va creixent. Va contínuament creixent de 83.527 milions a l'any 2021 a 90.354 milions d'euros per al tercer trimestre del 2025.

De tots aquests acords polítics anunciats pel Govern amb Esquerra Republicana, senyor conseller, el tren orbital, ja també ha anunciat, per cert, al tripartit el 2005 i ara es promet per al 2040, i els 527 milions fins al 2030 per l'Agència Tributària Catalana, entre d'altres, però és cert, la veritat és única. No hi ha cap compromís d'aquests que donin un suport a l'agricultura, a la ramaderia, a la pesca i a l'alimentació.

I responent a això, existeix el que s'anomena la despesa diferida, és a dir, allò al marge del pressupost i responent també a la diputada d'Esquerra Republicana, en conseqüència, incomplint la llei catalana de les finances públiques. El Partit Popular, al costat del sector primari, aquí a Catalunya, a l'Estat i també des de Brussel·les.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del grup parlamentari de VOX. Lo senyor Villafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Señor Ordeig, bueno, está muy bien el *speech* que ha hecho sobre el campo. Hay que reconocer que usted es un grandísimo comunicador. No lo vamos a negar. Y simplemente decirle que, claro, no hay que olvidar que son los que tienen la responsabilidad de gobierno, o sea es su partido, el Partido Socialista,

el que gestiona y, por lo tanto, nosotros nos corresponde la función de fiscalizar la actuación de su gobierno y tanto en las comisiones como en los plenos.

Ha dicho en su intervención anteriormente que la soberanía alimentaria será una de las cuestiones críticas de la sociedad en las cuales nos ha tocado vivir. Pero claro, dentro de esa política de fiscalización, no hay que olvidar que son ustedes los que han apoyado estas políticas de acuerdos comerciales con países terceros, países no comunitarios como Marruecos o, por ejemplo, ahora Mercosur. Y esto es lo que nos lleva a estas cuestiones de la competencia desleal por las meras exigencias fitosanitarias, ambientales, fiscales, laborales que pueden exigirse y afecta, por lo tanto, esa competencia desleal afecta a la rentabilidad. Y esta rentabilidad afecta al futuro de los jóvenes y se produce esta falta de relevo generacional. Todo está perfectamente concatenado. La falta de relevo generacional, pues nos lleva, por tanto, a ser más dependientes de estos terceros países y la dependencia nos lleva finalmente a la pérdida de la soberanía alimentaria, que anteriormente ha mencionado.

También ha hablado que sería

Fitxer 12

importante, en todo caso, reclamar los controles en frontera.

Yo ayer, precisamente, estuve reunido con un empresario y dijo que los controles deben hacerse en origen, no en frontera, porque decía que era imposible controlar los miles de contenedores que entraban en el país y era mejor que fueron los inspectores a los países de origen para evitar que estos productos con problemas de trazabilidad o problemas fitosanitarios y que no cumplían las exigencias que se exigen a los agricultores y a los ganaderos de nuestro país, pues, que ya no salieran del mismo.

Ha dicho que tenemos el mejor dato de incorporación de jóvenes desde el 2019, pero que los acuerdos..., pero, claro, vistos esos acuerdos comerciales con estos terceros países comunitarios, el futuro se percibe muy negro, ¿no?, sobre esta cuestión. Y en cuanto ha hablado, por ejemplo, de que habían invertido 500...,

bueno, en el presupuesto, han presupuestado 500 millones de euros para el relevo generacional en pesca. Pero viendo, claro, la dramática situación del sector pesquero y todos estos requisitos, esta dramática..., cierre, bueno, la restricción de días de que puedan salir a faenar a mar, pues, se percibe el tema muy oscuro. Y estos 500 millones de euros que se han puesto a nosotros nos..., bueno, los tendremos como el chocolate del loro, ¿no? O sea, no van a solucionar el problema.

En cuanto a los fondos de contingencia, dice que se va a..., también hay una partida que destinará más cantidad a los fondos de contingencia ante las situaciones de crisis sanitarias. Pero, claro, no queda muy claro si estas cantidades, dadas estas enfermedades como la peste porcina africana, serán suficientes. Existen, por lo tanto, dudas en cuanto a la aplicación de mismas y consideramos que las mismas no alcanzarán a cubrir cuestiones graves, como por ejemplo puede ser el vaciado de granjas o la lucha contra esta crisis sanitaria.

Ha dicho, también, promocionar productos de proximidad, pero, bueno, esto relacionado con los acuerdos comerciales. Por un lado –¿cómo se casa esto?–, promocionamos productos de proximidad, pero, por otro lado, estamos adquiriendo productos de terceros países a miles de kilómetros, ¿no? Sí que es cierto que, además, sí que cumplimos los tratos: tenemos los productos españoles. Los productos aquí en Cataluña son productos de máxima calidad y cumplía porque, entre otras razones, cumplimos todas las normas, a diferencia de estos países que hemos visto problemas serios en cuanto, pues, a que han venido productos en mala conservación o productos sanitarios que no están regulados ni permitidos aquí en Europa.

Y, bueno, ya, simplemente, para para acabar, decirle la cuestión. Estos presupuestos entendemos nosotros que reflejan la tragedia del campo catalán. Cada vez hay menos mentalidad y, por tanto, menos agricultores y ganaderos, pero cada vez hay más burócratas, más observatorios y más ingeniería ideológica. Y esto no se queda aquí. Han aprovechado la reestructuración para engordar la cúpula. En el año 2023, este ámbito sectorial se gestionaba con seis unidades directivas. Hoy, en el año 2026, tenemos siete altos cargos, incluyendo una nueva Dirección General

de Regadíos y Espacios Agrarios, Ag04, según sale en los presupuestos, que antes no existía como centro gestor independiente.

Por tanto, para concluir, se habla reiteradamente de los objetivos de desarrollo sostenible, de la palabra «sostenibilidad». Pero con estas políticas y estas partidas presupuestarias estamos haciendo económicamente más insostenible, o sea, todo lo contrario. Hablamos de sostenibilidad, pero nosotros consideramos que estamos consiguiendo que sea insostenible la vida en el mundo rural. El verdadero ecologismo es preservar el campo vivo, productivo y habitable.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. Breument, i en qualsevol cas, per compartir un parell de reflexions pensant en els companys que encara han d'anar a dinar. La política és una activitat que no és apta per porucs ni per aïllacionistes. Per què dic això? Perquè a algun dels grups els he vist molt amoïnats per no bellugar-se ni una coma dels seus plantejaments inicials. I a Comuns no ens amoïna en absolut poder-los contaminar d'altres punts de vista sense perdre de vista mai el projecte propi, si amb això contribuïm a millorar la situació del sector. No només d'aquest sector, en general del país. Diuen que una bona negociació és aquella en la que no guanya cap grup i guanya el país, i es tracta d'això. No es tracta de portar un resultat final amb els plantejaments que siguin maximalistes de la totalitat del cas plantejat, però sí que siguin prou assenyats per poder avançar en termes de país.

Crec que la senyora Berenguer parlava en termes d'estafa, i a mi la veritat és que em sorprèn la tossuderia a plantejar determinades propostes com demanar ajuts multimilionaris o demanar determinades inversions quan, en canvi, es planteja contínuament l'exigència de rebaixes fiscals generalitzades que buiden les arques públiques. Amb quins diners pensen pagar les subvencions? Pensen pagar les inversions? Els regadius? La simplificació administrativa? Això no és fer propostes

sense fonament? En qualsevol cas, pensem que perdre la centralitat política també és això.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. El senyor Ezquerria té la paraula.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Jo també intentaré ser breu, però voldria explicar una anècdota enfront d'aquests discursos apocalíptics per part d'alguns grups parlamentaris, i parlant de relleu generacional enfront d'aquests discursos.

Com a servidors públics, normalment anem a ciutadans i ciutadanes a atendre'ls i a escoltar-los quan tenen un problema: una pedregada en una granja que ha tingut una pedregada i se li han mort els animals, etcètera, etcètera. O sigui, hi anem en aquell moment, no? I enfront d'aquests discursos catastrofistes que no aporten gens d'esperança, jo, quan m'he trobat joves, que te'n trobes, que n'hi ha molts en aquestes explotacions, que els ha passat qualsevol cosa i sabent que és molt dur dedicar-te a la pagesia i a la ramaderia, que requereix moltes hores i molt esforç i dies de festa i tot el del món, els intento aportar esperança. Els intento aportar, doncs, que «sigueu forts i aguanteu davant d'aquest incident que heu pogut tindre, perquè, com que sou pocs, malauradament, estic segur que us guanyareu la vida.» I veus que els apareix una mica de somriure i aquesta esperança. Veus que ells mateixos se senten satisfets. Aleshores, jo crec que entre tots hauríem d'anar en aquesta línia i no aportar-los aquest discurs que el món s'acaba, que tot és negatiu i que desapareixerem tots. Jo crec que no fem cap favor amb aquestos relats. Al contrari, hem de treballar en la línia contrària i aportar-los el que convingui, perquè per això ens volem dedicar a..., som servidors públics i els hem d'escoltar i els hem d'atendre.

I avui el que m'ha sorprès més de tots aquestos discursos apocalíptics és el de Junts. Jo soc de les terres de Lleida i a Lleida hi ha molts alcaldes i alcaldesses que són del vostre grup polític. I sabeu el que em diuen? Que voldrien haver tastat els

d'Esquerra Republicana; que voldrien haver estat en un acord, asseguts en una taula amb el Govern, amb el nostre govern, i haver arribat a acords. I això es contraposa amb el que escoltem aquí en el moment dels discursos. Ells volien que s'arribés a un acord, però no ara; l'any passat, ja. Ja t'ho deien, que volien formar part de que el país veiés que estaven per la responsabilitat i l'estabilitat. I, aleshores, després, te sorprens aquí amb aquestos discursos quan dic polítics –ara anava a dir «diputats»; polítics– del vostre grup t'expliquen això a nivell de territori, no? Que ells volien haver estat al lloc d'Esquerra. I crec que en això hauríem de fer una reflexió, amb aquesta deriva que heu agafat d'aquest discurs en contra de tot, que sembla que us assembleu més a una altra ideologia que a la que al llarg de la història heu defensat sempre. Però ho dic a nivell de, només, comentari, com anecdòtic. (*Remor de veus.*)

Gràcies, president.

El president

Això... (*Remor de veus.*) Diputat , diputat. Això forma part de lo debat. Forma part del debat, eh?, d'allò. Per tant, ja estem acabant. Jo, per acabar, tenia pensat agrair el to, les formes i tot, i potser m'ho hauré de repensar si continuem així. Per tant, ara tindria... (*Remor de veus.*) Moltes gràcies, senyor diputat.

Ara té la paraula el senyor conseller, per tal de, ja, tancar els torns i de tancar també la comissió.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé. Escolteu, que això ha anat raonablement bé. Per tant, gràcies, diputats, pel to. Ja saben com va això. Gràcies al sector, que ens hagi estat escoltant. Deixeu-me, també, fer un agraïment a l'equip del Departament d'Agricultura, que a vegades... Bé, tot això ha sigut molt complicat. també. Per tant, secretària i els directores i subdirector, però també al conjunt de l'equip. Jo crec que aquí, si som capaços de fer bons equips, arribarem lluny. I això s'ho poden agafar com una reflexió extensa també a tots vostès, eh?

Si us sembla, només contesto molt ràpidament això que m'ha dit..., aquesta qüestió de la diputada de Junts, del viatge de Mèxic, aviam què de les exportacions, molt ràpid. I, si llavors vol més detalls, li donarem. Vàrem fer una reunió amb Senasica. Senasica és l'organisme tècnic del govern de Mèxic que és qui decideix aviam quines exportacions es poden fer i quines no. Primer, per explicar com estàvem gestionant la PPA i demanant que es poguessin reobrir al mercat mexicà les exportacions. Ens varen dir que estaven treballant, ja, amb el ministeri també i que estaven treballant una proposta tècnica, per tant, per regionalitzar o per reobrir. Per tant, veurem; aviam, prudència. Els vàrem convidar a veure el dispositiu a Barcelona i que vinguessin..., bueno, a Catalunya, que vinguessin a veure com ho estaven fent. Perquè jo sempre els dic: «Això s'ha de veure i s'ha de trepitjar i s'ha de preguntar per veure com ho fem.» I també un tema que teníem encallat de feia molt temps, que és tenir un protocol pendent per exportar fruita de llavor de Catalunya, de poma i pera, bàsicament, a Mèxic, que estava encallat de feia molt temps, que ja s'ha fet la resposta. Ja s'ha fet un retorn d'uns requeriments que ens van fer i que ens han dit que sí, que tant l'ambaixada espanyola allà, que és qui fa el seguiment, però com que també és Senasica, que tenen tota la documentació i que esperem que en els propers mesos es pugui desencallar, que també era un tema molt important per les empreses nostres, eh? Per tant, això és el que vam fer.

I només una cosa: és el primer país d'exportació agroalimentària catalana al primer país d'Amèrica Llatina, per nosaltres, Mèxic. I, a més a més, amb un augment del quinze per cent de les dades d'exportació del 2025. Per tant, és un país important i amb potencial de creixement. D'acord?

Moltes gràcies

El president

Moltes gràcies, conseller.

Sí, diputada?

(Veus de fons.)

Montserrat Berenguer Messeguer

Demano el torn per contradiccions.

El president

No. Aviam, ja ho he dit abans. Ja li he dit a...

Montserrat Berenguer Messeguer

No, perquè...

El president

Diputada, diputada. Ja li he dit a...

Montserrat Berenguer Messeguer

No, per un terme que s'hi ha referit la diputada...

El president

Deixi'm parlar...

Montserrat Berenguer Messeguer

...que jo no l'he dit en cap moment.

El president

Diputada, deixa'm parlar, aviam.

Montserrat Berenguer Messeguer

No, per un...

El president

Ja li he dit abans a la d'allò. Això forma part del debat d'allò. Tothom hem tingut, a més a més, dos torns. Jo crec que això està fora de...

Montserrat Berenguer Messeguer

És que m'ha dit «estafa» i no l'he dit.

El president

Per tant...

Montserrat Berenguer Messeguer

Vull fer constar que jo no he dit... (*Veus de fons.*) No, no, no, no.

El president

Escolta'm, escolta'm. (*Remor de veus.*) Bé, escolta. (*Remor de veus.*) Escolteu! Aviam, una mica. Ja hem acabat, d'acord? Deixeu-me acabar agraint lo to i les formes. I, per tant, ja donem per acabada la comissió. Moltíssimes gràcies.

La sessió s'aixeca a...